

KUNDSKABENS TRÆ

april 2005:

Dette manuskript til filmen "Kundskabens træ" af Nils Malmros er digitalt scannet efter originalmanuskriptet fra 1979.

Manuskriptet er komplet, kun enkelte slåfejl er korrigeret.

På filmens hjemmeside findes mange flere oplysninger om filmen -
www.kundskabenstrae.dk

KLASSEVÆRELSET:

Lene /

Flemming /

Torkild / Willy

/ Helge

Elsebeth /

Jørn / Søren
Roland

/ Joan

Elin / Anne-
Mette

Miels / Gert
Ole

/

Loppe / Gås

/ Mona

Niels Ole: Filmens mandlige hovedperson og klassens leder, der på trods af sin position har en del hæmninger. Niels Ole har fedt i håret, hvad der giver anledning til en del gemytlige drillerier. Niels Oles familie bor i villa, og han har en hund, der hedder Kiki.

Gert: Niels Oles sidekammerat. Meget lidt køn og noget naiv.

Jørn: En medløber med småsadistiske tilbøjeligheder, men han er nok noget offer for intrigerne i klassen.

Søren Roland: Klassens eneste gennemsympatiske person. Hviler i sig selv, men derfor også noget passiv.

Torkild: Virker noget barnlig i begyndelsen af filmen, men udvikler sig efterhånden til at blive klassens mest modne dreng.

Willy Bonde: Klassens anarkist. Karseklippet. Der er en del sympati omkring hans laven grin med de andre, omend han er lige så meget medløber som Jørn.

Flemming: Klassens kønne dreng, men ikke særlig kvik.

Helge: Ganske køn, men har svært ved at finde sit ståsted i forholdet til kammeraterne og forældrene, som man forøvrigt ikke ser. Starter hetzen mod Elin.

Mona: (klister) Begavet men ikke særligt køn. Står udenfor pigeklikken, men vil gøre alt for at komme med. Hun er total uudviklet i begyndelsen af filmen, men bliver på en gang veludviklet. Bor i lejlighed.

Gås og Loppe: Er veninder. De står udenfor intrigerne i klassen Har deres egen barnlige jargon.

Elin: Filmens kvindelige hovedperson. Hun er en smule tidligere udviklet end de andre piger i klassen, hvad hun mere eller mindre bevidst koketterer med. Hun er nok klassens kønneste pige, men uden at være billedskøn. Der er noget sart og sårbart ved hende. Elins forældre bor i lejlighed og er ret strenge og delvis uden fornemmelser for Elins problemer.

Anne-Mette: Den mest dominerende pige i klassen. Leder af pigeklikken. Forældrene bor i villa og er ret strenge, men ikke helt uforstående.

Elsebeth: Den mest passive af pigerne i pigeklikken.

Joan: En tung og genert pige. Lidt ældre end de andre og helt udenfor klassens intriger.

Lene: Medlem af pigeklikken. Pæn og korrekt, men ofte den ledende, når nogen af de andre piger skal holdes udenfor.

Maj-Brit: Går i en klasse under Niels Ole. Ser helt bedårende ud. Er ikke så uskyldig, som man skulle tro.

Ina: Maj-Brits veninde og datter af Særlang.

Carsten: En køn dreng, der går en klasse over Elin.

Særlang: Klassens lede lærer i gymnastik og naturhistorie.

Fru Andreasen: Geografilærerinden. Har svært ved at styre klassen.

Frk. Viola Nielsen: Ældre komisk lærerinde, helt uden autoritet

Rektor: Skolens rektor.

En matematiklærer

En Engelsklærer

En tysklærer

En sanglærer

Anne-Mettes mor

Anne-Mettes far

Elin's Mor

Elin's far

Niels Oles mor

En danselærer

En skovfoged

En ældre døv lærer

Kurt , Allan og Gitte: Tre frække skøjteløbere

En gymnasiast: Er ikke til salg

Kiki: En hund.

Fortekster. Musik.

Sidste tekst: Latinskolen, september 1958. II mellem.

Geografilokalet. Der er næsten mørkt. Fru Andreassen viser sort/hvide lysbilleder fra Ruhr distriktet. Geografilokalet er amfiteatralsk opbygget.

Filmens første billede er et lysbillede, der forestiller en hel masse skorstenene, hvor der stiger røg op fra. Derpå modskud af klassen og geografilærerinden med lysbilledapparatet i baggrunden. Fru Andreassen prøver forgæves at holde ro i klassen.

Loppe: Kommer skyerne fra skorstenene?

Klassen ler.

Fru Andreassen: Vrøvl.

Loppe: Jamen de kommer da også fra skorstenene. Det kan man da se.

Fru Andreassen skifter lysbilledet. Det nye vender på hovedet. Klassen ler og nogle lægger hovedet på siden. Fru Andreassen er nødt til at vende tilbage til det forrige billede.

Loppe: De kommer altså stadigvæk fra skorstenene.

Jørn sidder og smider papirkugler skråt bagud efter Elin. Ved siden af Elin sidder Anne-Mette, Elsebeth og Lene. Elin sidder med et lille smil og lader som om hun er optaget af lysbillederne. En af papirkuglerne rammer Anne-Mette.

Anne-Mette: Hold så op Jørn.

Jørn griner bare og fortsætter med at smide papirkugler.

Anne-Mette: (påtaget selvretfærdig) Fru Andreassen. Der er altså en eller anden, der sidder og smider med papirkugler. Jeg ved ikke, hvem det er.

Fru Andreassen: Jeg holder altså op med at vise lysbilleder, hvis I ikke kan opføre Jer ordentlig.

Kort stilhed i klassen. Fru Andreassen fortsætter. Snakken begynder igen lidt efter lidt. Niels Ole og Willy sidder yderst på hver sin side af auditoriet. Niels Ole kalder på Willy og gør tegn til, at de skal prøve at kravle ned bag om fru Andreassen. Willy nikker og lader sig glide ned på gulvet. Niels Ole i forgrunden lader sig også glide ned på gulvet. Han kravler ned mod bagenden af lokalet. Timen fortsætter. Pludselig går fru Andreassen hurtigt hen og tænder lyset. Niels Ole er nået ned i hjørnet bagest i klassen. Han rejser sig op.

Fru Andreassen: (ophidset) Hvad i alverden laver du der nede.

Niels Ole: (Uskyldigt) Jeg havde tabt mit viskelæder.

Fru Andreassen: (stadig ophidset) Du skal aldeles ikke sidde og viske nu. Det ved du udmærket godt. Det er en tølberagtig opførsel. Jeg har aldrig kendt mage. Jeg vil ikke vise lysbilleder, hvis I ikke kan opføre Jer ordentligt.

Niels Ole, der har stået og set brødebetyngt ud, begynder pludselig at grine uhæmmet. Fru Andreassen ser måbende på ham. Så vender hun sig mod glasskabet bag sig. Her står ved siden af skelettet Willy med oppustede kinder og ligner en abe.

Boldbanen. Drengene spiller fodbold. Lige ved siden af spiller pigerne langbold. Lige i klippet har Niels Ole scoret, og hans hold springer op i luften af begrejstring.

Særlang: (fløjter) Giv op fra mål.

Målmanden sparker ud. Spillet går hurtigt igang igen. Jørn står med ryggen til og ser efter pigerne. Pludselig passerer bolden ham i retning mod pigerne. Jørn render efter bolden forfulgt af 4 til 5 andre. Da han ikke kan komme til at aflevere bolden, fortsætter han under stor forvirring tværs igennem pigernes boldbane. Særlang fløjter forgæves.

Klasseværelset. Dansktime med fr. Viola Nielsen. Niels Ole står op og skal genfortælle et stykke, der skal være læst hjemmefra. Det er tydeligt, at han er aldeles uforberedt. De andre prøver at hviske til ham, bl.a. falske informationer. Det vækker jubel, når Niels Ole siger gale ting. Jørn sidder og blinker til Elin.

Viola: Niels Ole, hånden på hjertet. Har du læst hjemme på. din lektie?

Niels Ole: (med uskylden lysende ud af øjnene) Ja... Det har jeg.

Willy er ved at sprænges af grin.

Viola: Niels Ole. Hånden på hjertet. Hvordan har du læst?

Niels Ole: Jeg har læst på det én gang. Og så har jeg genfortalt det for mig selv.

Viola: Jamen Niels Ole. Du ved da godt, at du skal slutte af med at læse det hele en gang til.

Niels Ole: Nåh ja. Det har jeg glemt. Det er rigtigt. Det har jeg glemt.

Alle drengene er ved at dø af grin.

Willy: Fr. Nielsen. Hvad er det nu de tre små prinsesser hedder?

Klassen ler.

Fr. Nielsen: (igennem larmen) Margrethe, Bennedikte og Anne-Marie... jeg så få ro... Må jeg så få ro...

Latter og larm i klassen. Pludselig bliver der helt stille, da rektor træder ind ad døren. Alle rejser sig op, også fr. Nielsen

Rektor: Sæt Jer.

Alle sætter sig, dog ikke fr. Nielsen. Rektor går frem og tilbage, medens han taler.

Rektor: Der er vist nogen her, der har misforstået noget... Dette her er en gymnasieskole, hvor vi desuden har en enkelt mellemskolelinie... I bliver derfor dels undervist af højt kvalificerede gymnasielærere dels af højt estimerede folkeskolelærere som fr. Viola Nielsen... Det er altså et privilegium at gå på denne her skole... Det er en skole, hvor det er meget svært at komme ind, men det er meget let at komme ud igen... Jeg er derfor meget forundret over, at nogen af Jer opfører sig så udisciplineret, at jeg modtager klager fra Jers lærere. Og jeg kan godt sige, at det er nogle helt bestemte, vi har i kikkerten. Jeg ved ikke om I selv har nogle forslag til, hvordan vi kunne

komme det her uvæsen til livs. Er der nogen, der har nogle forslag?
(tavshed) Ja. Anne-Mette.

Anne-Mette: (alvorlig) Vi må jo prøve at opføre os bedre.

Rektor: Hm... ja... Hvad siger Willy?

Willy: (overrasket) Mig ?... Jeg siger det samme som Anne-Mette.

Rektor: Hm... Hm... Har Niels Ole noget forslag?

Niels Ole: ... Kunne vi ikke lave sådan et bødesystem... som vi selv administrerede... Og så kunne vi jo bruge pengene til julebasaren. Eller sådan noget.

Rektor: Hm... Det var selvfølgelig et forslag... Men det er jo noget I selv må afgøre... I kunne jo eventuelt stemme om det. Men det var det mest værdige, hvis I selv på en eller anden måde kom uvæsnat til livs.

Total: Skolen set udefra. Det er lige efter skoletid og eleverne kommer ud af porten.

Anne-Mette's værelse. Pigerne har syklub. Foruden Anne-Mette er Elin, Lene og Elsebeth tilstede. Pigerne sidder og syr og drikker the.

Lene: Er du ikke lun på Jørn?... Han sidder ellers hele tiden og blinker til dig.

Elin: (lidt rødmende) Nej... Der er andre jeg bedre kan lide.

Elsebeth: Hvem?

Elin: (undvigende) Det ved jeg ikke... Der er bare i hvert fald nogen, jeg bedre kan lide.

Elsebeth: Anne-Mette! ... Hvad så med Niels Ole.

Anne-Mette: Nej, det er bare fordi, vi har gået i klasse sammen før.

Lene: Jeg synes ellers, Niels Ole er den friskeste af drengene.

Anne-Mette: Ved I hvem jeg godt kan lide ?... Og hvorfor?

Elin: Nej.

Anne-Mette: Søren Roland... Og det er fordi han lugter så godt.

De ler alle.

Elsebeth: Hvor ved du det fra?

Anne-Mette: Det kan jeg da lugte.

De ler igen.

Elin: Hvem er så forelsket i Willy Bonde?

Alle skriger op og råber i hvert fald ikke mig.

Anne-Mette: Tænk sig at hedde. Willy Bonde.

Lene: (prøvende) Willy Bonde.

Elsebeth: Jeg tror også, jeg ville blive maskinklippet, hvis jeg hed Willy Bonde.

De ler alle. Døren går op og Anne-Mette's mor stikker hovedet ind.

Anne-Mette's mor: Anne-Mette, der er telefon. Det er Mona.

Lene: Klister!

Elin: Ved hun, vi har møde?

Elsebeth: Jeg vil vædde med, at det er derfor, hun ringer.

Anne-Mette går fattet ud i gangen og tager telefonen. De andre lister efter og lytter.

Anne-Mette: Ja det er Anne-Mette... dav... lige et øjeblik.

Anne-Mette lægger røret og tager sin tysk bog fra tasken, der hænger på knagerækken. Hun laver øjne til de andre. Så tager hun røret igen.

Anne-Mette: Vi har for fra side 47 foroven og ned til tredie afsnit, hvor der står: War es nun...

Lene: (så lavt at Mona ikke kan høre det) Klis'ter.

Anne-Mette: Nå, men vi har ikke noget for i engelsk... Farvel.

Anne-Mette lægger røret på.

Lene: Pas på du ikke får klister på hånden.

Anne-Mette: Jeg vil vædde med, at hun godt vidste, at vi har møde.

Klasseværelset. Alle sidder på deres pladser, dog sidder Niels Ole oppe ved katederet med en blok foran sig. Der er helt stille i klassen. Helge kommer til at give en lyd fra sig.

Niels Ole: Helge, 2 øre.

Tavshed.

Willy: Det skal du ikke være ked af Helge.

Niels Ole: Willy, 2 øre.

Willy: Nå, fik jeg nu en igen.

Niels Ole: 4 øre.

Willy: Det bli'r sgu' dyrt.

Niels Ole: 6 øre.

Anne-Mette: (indigneret) Nej Willy, det kan du altså ikke være bekendt... Når vi andre er med til det, så skal du også.

Willy: Hvordan kan det være, at Anne-Mette godt må sige noget, når jeg ikke må?

Niels Ole: Willy 8 øre... Anne-Mette 2 øre.

Matematiklæreren kommer ind i klassen.

Læreren: Det var dog en eksemplarisk ro.

Niels Ole går ned på sin plads, idet han dog rækker protokollen til Anne-Mette.

Læreren: Ja, og jeg vil godt have Søren Roland op til tavlen.

Søren Roland rejser sig op og går bag om Jørn og forbi Elsebeth op til tavlen. Elsebeth stikker næsen i sky og snuser.

Elsebeth: Uhm... Jeg tror, det er hans sæbe.

Anne-Mette smiler og vender sig mod Helge.

Anne-Mette: Helge... Du skylder 2 øre.

Helge sender en 2øre over til Anne-Mette.

Anne-Mette: Willy. Du skylder 8 øre.

Willy nikker men vender sig bare smilende om mod tavlen. Her er Søren Roland gået igang med at tegne trekkanter, som han beskriver.

Svømmehallen. Pigernes vaskerum. Under fnis kommer pigerne hen til vaskefadene for at vaske sig. De er alle endnu nymfeagtige. Kun Elin er mere udviklet. Pigerne passer på ikke at røre ved hinanden.

Elin: (til Lene) Må jeg godt lige låne din sæbe. Jeg har glemt min egen hjemme.

Ganske let modvillig giver Lene Elin sin sæbe. Anne-Mette står og bruser.

Elin: Ved I godt, hvad der står i Joan's meddelelsesbog?

Elsebeth: Nej.

Elin: Der står: Joan bedes fritaget fra svømning, da hun har demonstration.

Pigerne ler behersket.

Elsebeth: Det er fordi, hun kommer ude fra landet.

Lene får sin sæbe igen. Elin går over til brusebadet. Lene skylder sæben, inden hun fortsætter med at bruge den.

Svømmehallen. Gert og Willy svømmer rygsvømning med korkplader. Elin går op på 1 meter Vippen. Hun står og dvæler lidt og trækker ned i badedragten. Helge og Jørn står og betragter hende.

Helge: Det bølger sig i bakkedal.

Elin springer elegant på hovedet i vandet.

Oppe på balkonen kigger Joan ned. Lidt ved siden af hende sidder Flemming.

Naturhistorielokalet. Hr. Særlang er ved at dissekere en ræv. Eleverne sidder tæt rundt om ham og oppe på bordene og følger interesseret med. Nogle af pigerne holder sig for næsen eller viser andre tegn på ubehag. Hr. Særlang beskriver, hvad han dissekerer frem. Nogle gange spørger han klassen. Jørn er den store naturhistorieekspert.

Skolebageren udefra. Jørn og Flemming sætter deres cykler udenfor. Inde i butikken er Anne-Mette ved at købe gammelt brød for alle bøde-2ørerne. Jørn og Flemming kommer ind. Jørn har ræven under armen. Den er pakket ind i brunt papir. Desuden er Elsebeth og Lene i butikken. Jørn: (friskt) Hej piger... Hvor er Elin henne?

Lene: Hun skulle hjem.

Jørn: Har I set her... vov vov.

Jørn lader rævens hoved stikke frem af papiret og stikker det op i hovedet på pigerne, som skriger op.

Jørn: Jeg skal ha' skindet... Og så skal jeg ha' resten i en myretue. Jeg har også lånt Særlangs knive... Jeg skal have to røde kager.

Mona har standset sin cykel udenfor vinduet.

Lene: Nu kommer klister.

Anne-Mette: Klister klister klister.

Mona kommer ind i butikken

Anne-Mette: Hej Mona.

Mona hilser. Hun skal også have en rød kage. Jørn giver Flemming den ene af sine røde kager.

Jørn: (idet han går ud af butikken) Ved I godt hvorfor Mona Lisa ikke åbner munden? ... Det er fordi hun har munden fuld af klister.

Pigerne er ved at knække sammen af grin. Jørn og Flemming tager deres cykler og kører væk.

Kælderrummet. Jørn og Flemming skal til at flå ræven. De er lidt usikre på, hvordan man gør, især angående benene og hovedet. Jørn snitter rævens næse som en pølse. Flemming ser på med et udtryk, dér er en blandig af et smil og ubehag.

Klasseværelset. Niels Ole sidder oppe ved katederet, da fru Scheel træder ind. Der er helt stille i klassen. Niels Ole går tavst ned til sin plads, idet han dog giver Anne-Mette protokollen.

Fru Scheel: Goddag, mit navn er fru Scheel. I skulle have haft frk Nielsen, men hun er blevet syg, så jeg har lovet at tage hendes time. I må for min skyld gerne lave, hvad I vil, men jeg vil bare have, at der skal være absolut ro.

Fru Scheel sætter sig ved katederet. Anne-Mette prøver på at indrive bøderne, men fru Scheel tysser, så Anne-Mette holder inde med en forurettet mine.

Stilhed. Man sidder og laver hver sit. Fru Scheel rejser sig op og går langsomt ned igennem klassen til opslagstavlen. I forgrunden af billedet er Niels Ole én face. I baggrunden står fru Scheel med ryggen til.

Stilhed. Niels Ole ser op men vender sig ikke om. Fru Scheel begynder at læse op af lovene med klar og tydelig stemme.

Fru Scheel: Det er forbudt at tale i timerne efter at det har ringet og før end læreren kommer... 2 øre. Det er forbudt at lægge ting på kartederet... 4 øre... Det staves ka-tederet.

Det er forbudt ikke at sætte sin stol op efter skoletid... 5 øre.

Danseskolen. Danselæreren tømmer hurtigt sin kaffekop oppe ved klaveret og går ned igennem salen. Bag ham stiller drengene og pigerne op på to rækker over for hinanden. Ud over en del fremmede drenge og piger er følgende til stede: Niels Ole, Søren Roland,

Jørn, Helge og Flemming samt Anne-Mette, Elin, Lene, Elsebeth og Mona. Drengene er i plusfours, pigerne i nederdele.

Danselæreren: Ja... Og vi gør klar til at starte... Drengene og pigerne på hver sin række... Ja... Og herrerne går over og inklinerer for damerne.

Jørn, Helge og Flemming styrter straks over og bukker for Elin. Jørn kommer først. Elin er desorienteret. Hun ser, at Niels Ole og Søren Roland går over til de andre piger fra klassen. Elin vælger Flemming. Søren Roland bukker for Anne-Mette. Lene smiler skjult til Anne-Mette, Så bliver hun alvorlig, da Niels Ole bukker for hende. Man stiller op i række. Søren Roland og Anne-Mette står lige bag Niels Ole og Lene. Elsebeth kommer med Helge i hånden og maser sig ind bag Søren Roland og Anne-Mette.

Elsebeth: Uhm... Her lugter godt.

Anne-Mette vender sig om og sender Elsebeth et drøbende blik.

Lene vender sig også.

Lene: Nu får Jørn klister på hænderne.

Man ser Jørn med Mona i hånden gå ind i rækken lidt længere nede.

Danselæreren: Ja, og vær' så god at fordele Jer over hele salen.

Danselæreren farer rundt på gulvet og viser alle de komplicerede skridt.

Danselæreren: Og vi begynder... Vær' så god.

Musikken begynder. Børnene danser, adskillige lidt klodset.. Jørn med Mona torpederer med vilje Elin og Flemming. Bag de dansende ser man Willy komme ind i lokalet. Han lukker stilfærdigt døren bag sig og bliver stående.

Musikken standser. Totalbillede af hele salen set nede fra den ene endevæg. Danselæreren står inde på midten.

Danselæreren: Nå, og der er så en, der er kommet for sent... Ja, du kan komme her ind... Lad mig se...

Willy går ind midt på gulvet til danselæreren. Han føler sig meget lille.

Danselæreren: Ja, der står to piger der nede. Du kan gå ned og vælge en af dem... Og så kan den anden komme her op.

Kameraet trækker sig lidt tilbage, så de to piger kommer med i forgrunden. De er begge noget ældre en Willy. Han går ned foran de to piger. Han er i tvivl. Tavshed.

Danselæreren: Ja, vi venter alle i spænding.

Willy ser tilbage efter danselæreren. Så bukker han for den ene af pigerne. Derpå står han som om, han var optaget af noget helt andet.

Danselæreren: Ja vi begynder igen... Og lad os bare tage en kwela.

Musikken starter. Willy tager fat på damen og danser løs med en overraskende stor energi.

Pølsebaren efter danseskolen. Anne-Mette, Elsebeth, Lene, Elin og Mona sidder ved baren. Mona sidder og spiser ice-cream. Anne-Mette tæller sine 2 ører. Pølsemanden står afventende. Bag pigerne står Jørn.
Jørn: (til pølsemanden) Ved du godt, at dine tænder kan falde af, hvis du lægger dem ned i et glas med cola.

Pølsemanden ser bare tvært på Jørn.
Ved spejlet står Niels Ole og friserer sig. Til sidst skubber han håret frem, så det får fald. Willy står og ser på. I baggrunden sidder Søren Roland og Helge og spiser is.
Niels Ole: (med et smil) Du får 2 øres bøde for at komme for sent og 4 øre for at spænde ben for din dame.

Willy: Må. jeg låne din kam.

Willy får kammen. Niels Ole går hen til de andre. Willy reder sit plyssede hår tilbage. Så gør han den samme bevægelse, som Niels Ole gør, når han sætter sit fald. Han ser på sig gelv i spejlet. Så roder han rundt i håret.

Elin spørger om der ikke er nogen, der kan låne hende en 25 øre. De andre piger er ikke ret villige, men Mona vil godt. Elin går hen til mønt-telefonen.

Elin: Hvad skal jeg dreje?

De andre foreslår et nummer, som Elin drejer. Tavshed.

Elin: (med en lidt for kælen stemme) Er det mor? ... Jamen er det så far? ... Nej du taler med en lille pige, som er faret vild... Jeg er faret vild i en telefonboks... Jo for jeg kan ikke finde døren... Ja for jeg har stået her i tre uger.

Så kan Elin ikke længere klare masken og smækker røret på. De andre har fnisende hørt på. Dog har Elin på en eller anden måde virket lidt pinlig. Elin drejer et nyt nummer.

Elin: Er det mor... Jamen er det så far... Jamen jeg er bare fire år, og jeg er gået på bar. Hik... Ja sammen med alle kammesjukkerne. Hik... Ja, vi har fået pølser med sugerør. Hik.

Elin smækker røret på.

Klasseværelset. Tekst: December 1958.

Tysktime. Søvnudsyssende stemning. Niels Ole anbringer to tændstikker for at holde øjnene åbne. Han bliver bedt om at fortsætte oversættelsen og fjerner hurtigt tændstikkerne. Han kan ikke finde ud af oversættelsen.
Tysklæreren: (surt) Man skal ikke sidde og gøre så meget reklame for sig selv, når man er så dårligt forberedt.

Sangkoret: Det består især af nogle af de ældre elever; desuden Elin, Anne-Mette, Elsebeth og Lene. Skråt oppe bag Elin står Carsten og en kammerat. Carsten går i tredie mellem. Han ser ned på Elin. Man øver: "Barn Jesus i en krybbe lå". Der er et kort ophold i sangen, medens dirigenten undersøger noget i noderne.

Carsten: (lavt, dog så Elin kan høre det) Barn Jesus i en krybbe lå og havde små manchetter på og grankrans om sin mave.

Elin og de andre piger fniser. Elin ser op på Carsten, som smiler til hende. Lidt efter, ser Lene op på Carsten. Derpå ser hun på Elin.

Stuen hos Anne-Mette. Aften. Moderen sidder i sofaen og læser avis. I baggrunden ser man faderen i sit arbejdsværelse. Anne-Mette kommer skyldbevist ind i stuen. Hun går hen og skubber forsigtigt døren til ind til faderen. Så sætter hun sig i en lænestol ved siden af sofaen.

Anne-Mette: Mor... Der er noget, jeg godt vil snakke med dig om.

Moderen ser op fra avisen.

Anne-Mette: Vi har sådan et bødesystem i klassen, og der skal jeg samle bøderne ind... Og så er jeg kommet til at bruge nogle af pengene.

Moderen: Hvad vil det sige, at I har et bødesystem?

Anne-Mette: Det vil sige, at hvis vi snakker inde i timen eller glemmer at sætte stolene op, så koster det 2 øre i bøde... eller 4 øre.

Moderen: Hvem har dog fundet på det?

Anne-Mette: Det har vi alle sammen... Eller Niels Ole...(tavshed) Og jeg skal samle bøderne sammen.

Tavshed.

Moderen: Og hvor mange penge har du brugt?

Anne-Mette: 17 kr og 23 øre.

Moderen: Og hvor mange penge er der kommet ind?

Anne-Mette: Det samme.

Moderen: Det vil sige, at du har brugt dem alle sammen.

Anne-Mette: (nikker) Ja.

Moderen: Jamen Anne-Mette, det kan jeg ikke hjælpe dig med. Det må du selv klare.

Anne-Mette: (begynder at græde) Jamen vi skal bruge pengene til julebasaren... Og jeg skal også købe julegaver.

Moderen: Jamen det kan jeg ikke hjælpe noget... Det har du selv rodet dig ind i.

Anne-Mette: (stadig grædende) Jamen, jeg var ikke klar over, hvor mange jeg havde brugt.

Moderen: Jamen du havde da brugt dem alle sammen.

Tavshed. Anne-Mette småhulker.

Moderen: (skarpt) Jamen så er der ikke andet for, end at jeg må låne dig dem. Men det kan jeg godt sige dig. Du kommer selv til at betale dem tilbage. Så må vi tage dem af dine lomme penge efter jul.

Anne-Mette nikker snøftende.

Basaren: Den foregår dels i klasseværelserne, dels på gangene. Klasseværelset. Niels Ole's klasse har lavet en tombola med mystiske og mærkværdige præmier. Jørn, Niels Ole, Flemming, Mona og Gås og Loppe passer boden.

Jørn: (råber i mikrofonen til en båndoptager) Prøv 2 mellems tombola. Fuld tilfredshed eller pengene smidt ud af vinduet. Sjældne mærkelige præmier, (han løfter en slagtet kylling i vejret) Hovedpræmien er en udstoppet måge. Har De set mage? 1 kr pr. nummer. 10 for en ti'er.

En dame vinder en rødmalet ølflaske.

Jørn: Ja, der røg en af de helt fine gevinster. En sjælden antik ølflaske. Den kan De bruge som mandelgave.

Niels Ole og Flemming forlader klassen og går ned ad gangen for at se de andre klassers boder. Der er trængsel. Der hænger plakater overalt. En skiltemand kommer gående, idet han annoncerer for 4 mellems modeljernbane.

Pigetoilettet. Anne-Mette og Elin står og friserer sig. I baggrunden hænger der en plakat på væggen: Prøv 3 mellems WC service. Stort 50 øre. Lille 25 øre. Stort + lille 75 øre.

Elin: Er du lun på Søren Roland?

Anne-Mette: (smilende) Det kan godt være.

Elin: Du er ikke lun på Niels Ole vel?

Anne-Mette: (ryster på hovedet) Nej.

Elin: Nå, det var godt.

Anne-Mette: (holder pludselig inde med at rede sit hår) Hvorfor?

Elin: (smiler undseligt) For det er jeg nemlig.

Anne-Mette: (hurtigt) Jamen, hvad med alt hans fedt i håret?

Elin: Det har jeg godt tænkt på... Men hvis man nu lagde hovedet ned på skulderen.

1 mellems klasseværelse. De har en kombineret gløg og æble-skivebod. Desuden er der små borde med røde duge og stearinlys. Maj-Brit og Ina passer æbleskiverne. Niels Ole og Flemming køber hver tre.

Maj-Brit: Det bliver 1 kr... 3 for 50 øre. Niels Ole og Flemming betaler og går lidt bort.

Niels Ole: Hvem fanden er hun? Har du set hende før?

Flemming: Ja da. Hun går i 1 mellem... Hun hedder Marj-Brit.

Niels Ole: Hvem er så hende ved siden af?

Flemming: Det er da Særlangs datter... Hun hedder vist Ina eller sådan noget?

Niels Ole: Ina? Kan man hedde det?

Maj-Brit og Ina sælger æbleskiver. Niels Ole og Flemming går igen hen til boden.

Niels Ole: Ja vi vover livet en gang til.

Flemming: (til Maj-Brit) Har dine æbleskivekinder også været en tur på ilden?

Niels Ole: Kan man godt hedde Ina?

Ina: Ja da... Hvis man er sød nok.

Anne-Mette og Elin kommer ind i lokalet.

Anne-Mette: Niels Ole, vil I ikke med ned og danse.

Niels Ole: Jo, jeg skal lige ha' spist dem her.

Elin: Du skal love at danse med mig. Ellers har jeg Jørn rendende hele tiden.

Niels Ole: Jo jo, men jeg skal lige have spist dem her.

Danselokalet set fra indgangen. På en stor plakat står der: SYDENS HULE. 1 kr pr. dans med en spændende partner fra lix. Ved et bord sidder en gymnasiast som kontrollør. Niels Ole, Flemming, Anne-Mette og Elin standser op.

Gymnasiasten: 1 kr pr dans.

Niels Ole: (oprømt) 1 kr... tror I jeg er millionær?

Gymnasiasten: Jamen så følger der også en spændende dame med i prisen.

Anne-Mette: Hvad så med pigerne?

Gymnasiasten: Dem har vi også spændende kavalierer til.

Niels Ole: Fuld tilfredshed, eller pigen bliver smidt ud af vinduet.

Anne-Mette: Hvad koster du?

Gymnasiasten: Jeg er ikke til salg.

De står lidt desorienterede og ser ind i mørket til de dansende. Pludselig dukker Carsten frem af mørket. Han lægger 1 kr ved kassen og bukker for Elin.

Elin smiler genert. Så følger hun efter Carsten ind i mørket, hvor de begynder at danse. De andre ser måbende efter hende. Imellemtiden er Jørn dukket op.

Jørn: Hvem fanden er han?

Juleafslutningen i kirken. Koret synger: Barn Jesus i en krybbe lå. De bærer alle hvide kapper. Carsten står lige bag ved Elin. Nede i kirken på en af bænke sidder Jørn og Willy og er utidige. Særlang kommer tavst ind på rækken og sætter sig ved siden af dem.

Niels Ole og Flemming sidder på en anden række. De prøver at få øjenkontakt med Maj-Brit, der sidder på den anden side af midtergangen. Da Maj-Brit får øje på dem, smiler hun let og hvisker noget til Ina. Niels Ole sætter hænderne op som kikkert. Maj-Brit ruller et program sammen som en kikkert og ser sig rundt i kirken. Hun standser blikket en kort tid ved drengene. Så flytter hun det hurtigt.

Ude i det rum hvor koret tager kapperne af standser Carsten Elin. Lidt væk står Anne-Mette, Lene og Elsebeth og følger nysgerrigt med.

Carsten: Elin... Jeg skal rejse lige efter jul... til Amerika. Min far har fået en stilling derovre... Men jeg synes, at du skal ha' den her.

Carsten giver Elin en lille blå æske. Hun lukker den op. Indeni ligger der en sølvdollar i en halskæde.

Elin ved ikke hvad, hun skal sige: Carsten nikker og går. De andre piger nysgerrigt hen til hende.

Anne-Mette: Hvad var det... Hvad var' det du fik af ham?

Elin lukker æsken op igen. Pigerne er fulde af beundring.

Elsebeth: Hvad fik du den for?

Elin: Fordi han skal rejse.

Kirken udefra. Man forlader kirken.

Stuen hjemme hos Elin. Eftermiddag. Der står et juletræ med nedbrændte lys. Moderen og Elin er der. Moderen holder sølv-dolleren op foran Elin. Moderen: (skarpt) Elin, hvor har du den her fra? ... Hvor stammer den fra?

Tavshed.

Elin: Det er en... jeg har fået af en dreng på skolen.

Moderen: En fra din egen klasse?

Elin: Nej... En fra en af de større klasser... En der hedder Carsten.

Moderen: En der hedder Carsten!

Elin: Ja... En jeg synger i koret med.

Moderen: Jamen Elin, vi vil ikke have, at du går og tager imod gaver. Du skal ikke gå og tage imod noget fra fremmede... Hvad har du fået den for?

Elin: Fordi han skal rejse til Amerika.

Moderen: Jamen Elin, man går da ikke og giver gaver, bare fordi man skal rejse. Det gør man da ikke. Og da slet ikke sådan noget... Hvad klasse går han i?

Elin: 3 mellem.

Moderen: Og så giver han dig sådan en medaljon bare fordi I synger i kor sammen?

Elin: Nej fordi han skal rejse.

Moderen: Jamen det gir' man da ikke sådan en gave for... Det vil du da ikke ha' at jeg skal tro på... Du må da ha' gjort et eller andet først, (tavshed) Elin, hvad har du fået den for?

Elin: (begynder at græde) Det ved jeg ikke... Jeg ved ikke hvorfor jeg har fået den... Jeg har ikke gjort noget.

Moderen: Jamen så må du aflevere den tilbage igen. Vi vil ikke have, at du går og tager imod gaver.

Elin: (grædende) Det kan jeg da ikke, når han er rejst.

Tavshed. Så vender moderen om og forsvinder ind i stuen ved siden af. Elin tørrer sine øjne. Så går hun ud af stuen og ned ad gangen til sit værelse. Hun går ind på værelset og står stille. Man hører hurtige skridt ned ad gangen. Så kommer faderen ind fulgt af moderen. Faderen holder sølvdolleren i hånden.

Faderen: (vredt) Elin, det kan vi godt sige dig. Vi vil ikke ha' at du går og tager imod gaver fra de store drenge eller nogen som helst andre. Du har vær' så god at aflevere den tilbage igen med det samme.

Elin: Jamen han er rejst.

Faderen: Det er jeg fuldstændig ligeglad med. Så må du finde ud af, hvor han er rejst hen, og så må du sende den dér hen. Jeg vil ikke ha' den her i lejligheden.

Skøjtebanen. Om eftermiddagen. De fleste fra klassen er tilstede. Niels Ole er den store organisator. Man leger Klummer, en fangeleg, hvor man skal løbe med den i hånden man fanger. Hver gang fire er fanget, dannes der to nye par, der løber med hinanden i hånden. Elin er ret hjælpeløs på skøjter. Så ankommer Maj-Brit og Ina. Niels Ole får straks arrangeret, at de kommer med i fangelegen. Han siger, at han vil starte forfra med at være den. Taktisk fanger han først Gert og Torkild, så de tre løber med hinanden i hånden. Derpå jagter de Maj-Brit, og da hun bliver fanget, slipper Niels Ole lige på det rette tidspunkt de to andre drenge, så det bliver ham, der skal løbe med Maj-Brit. Elins ene skøjte er flere gange faldet af. Hun er grædefærdig. Så sætter hun sig ved kanten og begynder at skrue sine skøjter af. Helge kommer og sætter sig ved siden af hende.

Helge: Jeg vil godt med hjemad.

Han begynder også at skrue sine skøjter af.

Helge: Ved du hvad jeg synes'... Jeg synes, at Niels Ole er en kæmpe blærerøv. Jeg er fandme træt af, at det altid er ham, der skal bestemme... Synes du ikke.

Elin nikker. De rejser sig op og tager deres cykler og begynder at køre. Niels Ole og Maj-Brit har fanget Flemming. Da de yderligere fanger Ina, giver Maj-Brit slip fra Niels Ole, så hun kommer til at løbe med Ina i hånden.

Entreen hjemme hos Elin. Elin og Helge kommer ind af yderdøren med skøjterne i hånden. Moderen kalder på Elin, og hun svarer og går ud i køkkenet. Her tager hun en mælkeflaske i køleskabet og begynder at hælde mælk op i en kasserolle. Moderen kommer ud i køkkenet og skubber døren til.

Moderen: Elin, hvem er det ?

Elin: Det er Helge... Fra min klasse... Jeg har inviteret ham på cacao.

Moderen: Nå, men så må I komme ind i stuen og drikke det. Jeg vil ikke have, at I er alene inde på dit værelse.

Elin: Ej mor!

Moderen: Nej, det vil vi ikke ha'. I kan godt komme ind til os andre i stuen.

Skøjtebanen. Maj-Brit kommer løbende med Ina i hånden. Niels Ole løber rundt om dem, og de prøver forgæves at fange ham. Så løber han baglæns og lader sig fange.

Stuen hos Elin. Moderen sidder i sofaen. Helge sidder i lænestolen, lidt stift. Elin sidder på en taburet for enden af bordet og fordeler kopper.

Elin: (til moderen) Vil du også ha' noget?

Moderen: Ja tak. Bare en lille kop. Nå var det sjovt på skøjtebanen?

Helge: (nikker) Ja.

Elin: Jamen min skøjte falder hele tiden af. De duer altså ikke mere... Jeg vil ønske mig nogle nye i fødselsdagsgave.

Helge: Du skulle ta' og få nogle Hudora. Det er sådan nogle jeg har.

Moderen: Er de gode?

Helge: Ja, det er de bedste.... hvis man altså ikke skal have kunstløberskøjter.

Moderen: Jamen de er meget dyrere ikke?

Helge: Jo, de koster over 100 kr... Det har jeg i hvert fald ikke råd til... De andre koster 37.

Moderen: Du skulle have ønsket dig nogen i julegave.

Elin: Jamen, det vidste jeg jo ikke dengang.

Tavshed.

Helge: Jeg har selv sparet sammen til mine.

Skøjtebanen. Det er ved at være mørkt. Der er en enkelt lygtepæl med lys i. Næsten alle er gået. Maj-Brit og Ina har taget skøjterne af. De går hen til deres cykler og kører bort. Så er kun Niels Ole og Gert tilbage, samt tre andre som de ikke kender: Kurt, Allan og Gitte.

Niels Ole: (Til Gert.) Ej, hvor er hun sød. Synes du ikke?

Gert nikker. De andre tre kommer hen i nærheden af dem. Kurt holder fast om Gitte.

Kurt: Hold kæft hvor er du dejlig Gitte... Osse det på ryggen.

Allan: Vil I ikke være med til at lege enmandsfanger?

Niels Ole: Nej, jeg skal lige straks hjem.

Kurt: Årh Gitte, må jeg ikke se den... Jeg har hørt at den er så pæn... Det siger Allan.

Niels Ole: Skal vi ikke lige løbe en runde?

Gert nikker og de løber en hurtig runde. Da de kommer tilbage, har Allan i mellemtiden taget sin cykel og er kørt ud på isen. Han har dynamolygte på cyklen. Han kører langsomt rundt i mellem de andre.

Kurt: Ej, Gitte hvorfor må jeg ikke se den... Allan sir' at den er så pæn.

Gitte: Fordi du ikke må.

Gitte tager fat bag i cyklen og lader sig trække. Kurt hager sig fast i Gitte.

Allan: (til Niels Ole og Gert) Vil I ikke også hænge på.

Niels Ole og Gert hægter sig på. Cyklen slingre lidt. Allan har svært ved at styre den. Så kører han ind i kanten af banen. Gitte vælter med et hvin. Kurt lader sig falde oven på hende. Niels Ole og Gert klarer at blive stående. Allan gør cyklen fri og kører ud på isen igen. Niels Ole og Gert griber fat i igen og lader sig trække. Kurt og Gitte bliver fnisende liggende, idet han tager på hende. Hun fniser og griner.

Kurt: Ej Gitte, lad mig nu lige se den.

Allan: Han er fandme så liderlig.

Kurt: (råber) Allan for helvede. Kom nu her med din cykel. Jeg kan fandme ikke se noget... Kom nu Allan.

Allan vender og kører hen til Kurt og Gitte. Niels Ole og Gert hænger stadig på. Kurt har trukket bukserne og underbukserne halvt ned på Gitte.

Kurt: Lys for helvede... Jeg kan fandme ikke se noget.

Gitte: (lettere hysterisk) Jeg vil ikke ha' at du rør ved mig. Jeg vil ikke ha' at du rør ved mig... Jeg skal nok selv.

Niels Ole og Gert har sluppet cyklen, men glider alligevel hen til de andre. Allan står med cyklen lige ud for Gittes skrævende ben.

Kurt: Lys for helvede... Lys for helvede.

Allan løfter forhjulet og slår rytmisk på det, så dynamolygtens lys kommer og går sammen med den karakteristiske lyd. Niels Ole og Gert glider helt tæt på, så de bedre kan se. Deres ansigter oplyses svagt i takt med dynamolygtens lys. P.o.v.

Niels Ole lader sig glide bagud og ud i mørket.

Klasseværelset. Engelsktime. Engelsklæreren hører i oplæsning. En sammenlagt seddel ender på Elin bord. Hun ser op, men kan ikke se, hvor den kom fra. Så lukker hun sedlen op, men sådan, Anne-Mette ikke kan se den.

På sedlen står der: "Elin, jeg elsker dig". Men der er ingen underskrift.

Elin skriver på et stykke papir: "Har du sendt et brev til mig?" men også uden underskrift.

Elin folder sedlen sammen og smider den over til Helge.

Anne-Mette: (lidt surt) Hvem er det, du sidder og sender breve til?

Elin svarer ikke. Helge sender et brev tilbage: "Har du sendt et brev til mig?"

Læreren: Hvad er det Elin sidder og har så travlt med? Må vi ikke høre, hvad der står i det brev?

Elin siger ikke noget. Så tager Anne-Mette det første brev og læser det mekanisk op.

Anne-Mette: Elin, jeg elsker dig.

Klassen griner.

Læreren: Og der er ikke nogen underskrift?

Anne-Mette: Nej.

Læreren: Og hvem har så skrevet den kærlighedserklæring til Elin?

Munterhed i klassen, men ingen svarer.

Læreren: Det er der ingen der har? ... Men hvem kunne tænke sig at gøre det?

Klassen ler.

Anne-Mette: Det kan de alle sammen.

Frikvarteret. Maj-Brits klasseværelse. Der er tomt. Niels Ole og Flemming kommer hurtigt ind af døren og lukker den bag sig. De går hen til skabet og lukker det op. I stilebunken finder de Maj-Brits og Inas hæfter og blader i dem.

Niels Ole: Hun har en pæn skrift.

Flemming: Hun har også nogle høje karakterer.

Niels Ole: Hej du, her er deres karakterbøger.

Døren går pludselig op. De vender sig lynhurtigt om. En fremmed elev stikker hovedet ind af døren og ser sig forvirret omkring. Så lukker han døren igen.

Niels Ole: Hold kæft, hun får høje karakterer. Dansk: ug- og

mg+ : Arbejder både med forstand og intuition. Engelsk: mg+ God lydudtale.

Flemming: Nåh, hun er nu ikke så god til naturhistorie. Der får hun kun mg- : Maj-Brits plantekundskab burde øges.

Skolegården. Frikvarteret.

De store elever går rundt i en stor ring. Måj-Brit og Ina går ved siden af hinanden. Lige bagved kommer Niels Ole og Flemming.

Niels Ole: (påtaget højt) Kender du en, der arbejder både med forstand og intuition?

Flemming: Ja, hende har jeg godt hørt om. Hun har også en god lydudtale i engelsk, siges der.

Maj-Brit begynder at fnise og siger noget til Ina. Derpå ser de kort tilbage på Niels Ole og Flemming.

Niels Ole: Ja, det er rigtigt... Men så har jeg hørt noget meget pinligt: Hun burde øge sit plantekundskab.

Maj-Brit og Ina knækker sammen af grin.

Anne-Mettes hus udefra. Anne-Mette stiger af cyklen. Hun tager sin taske og går op ad trappen. Men på den måde hun går på, kan man se, at der er noget galt. Hun standser op og mærker efter i skridtet.

Stuen. Den er tom, men faderen sidder inde i sit arbejdsværelse. Anne-Mette kommer stilfærdigt ind i stuen. Hun har taget sit overtøj af. Tavshed.

Anne-Mette: Far, er mor ikke hjemme.

Faderen: (Ser op) Nej, hun er i byen... Hun kommer først klokken halv fem.

Faderen ser ned igen. Anne-Mette bliver stående ubeslutsomt Faderen ser op igen. Tavshed.

Faderen: Var der noget?

Anne-Mette: (ryster på hovedet) Nej....

Så forsvinder hun stilfærdigt ud af stuen.

Tekst: Maj 1959.

Maj-Brit og Ina cykler ad små biveje ud på landet. Det er forår. 50 m bagefter kommer Niels Ole og Flemming cyklende. Maj-Brit og Ina sætter cyklerne fra sig og går op igennem en lille lund. Niels Ole og Flemming følger efter. Ina bærer på en taske. Maj-Brit snubler og falder lidt ugraciøst med spredte ben. Pigerne ler og Maj-Brit siger et eller andet om spredte ben. Et eller andet sted dybt inde er Niels Ole skuffet, men man kan dårligt nok se det på ham.

Pigerne kommer ud på den anden side af lunden, hvor det skråner nedad mod en eng. Pigerne sætter sig i solen. Drengene sætter sig lidt derfra. Maj-Brit begynder at pifte med et græsblad. Niels Ole tager også et græsblad og svarer hende.

Ina breder et tæppe ud og finder nogle sodavand frem. Maj-Brit begynder at plukke blomster. Niels Ole rejser sig op og går hen mod pigerne. Flemming følger efter.

Niels Ole: Nej Flemming, har du set, hvem der er her. Tænk sig, at vi tilfældigvis skulle møde dem her.

Flemming: Du skal se, de er nok ude for at øge deres plante-kundskaber.

Maj-Brit: (ler) Hvad er det for en?

Niels Ole: Jeg tror, at det er en hvid bøgeurt.

Flemming: Næh, jeg tror, at det er noget meget sjældent. Jeg tror, at det er en sydvestafrikansk stampegedsurt.

Niels Ole: Næh, har du set. De unge piger må være meget tørstige. De har fire sodavand med.

Flemming: Det har også været en lang cykeltur.

Ina: Skulle vi gi' dem en?

Maj-Brit: Ja, lad os bare det.

Ina lukker sodavandene op.

Flemming: (lader som om han banker på) Bank, bank. Er der nogen hjemme. Drengene får hver en sodavand og sætter sig på tæppet. En bi flyver rundt om Maj-Brit.

Maj-Brit: Nej, hvor er jeg omsværmet.

Ungdomsgilde hos Anne-Mette med Niels Ole, Søren Roland, Torkild og Helge samt de fire piger Anne-Mette, Elin, Lene og Elsebeth. Drengene er i plusfours, dog har Søren Roland lange bukser med opslag. Helge danser med Elin, Anne-Mette med Søren Roland, Torkild med Lene og Niels Ole med Elsebeth. Man danser til New Orleans jazz. Noget stift. Da dansen er færdig, giver Niels Ole slip på Elsebeth og begynder at gennemgå pladerne.

Elin: Skal vi ikke prøve at slukke lyset.

Anne-Mette: Det må jeg ikke.

Elin: Jamen Anne-Mette, det kan din far og mor da ikke se... Vi kan da også sagtens høre, hvis der kommer nogen... Skal vi ikke prøve?

Anne-Mette: Nej, jeg tør altså ikke... Jeg har lovet, at vi ikke slukkede lyset.

Elin: Kan vi ikke bare gøre det til en enkelt dans?

Anne-Mette siger ikke noget. Musikken begynder igen. De samme par som før begynder at danse. Helge og Elin danser over mod døren. Elin rækker hånden ud og slukker lyset. Der går et øjeblik, så begynder pladen at køre i samme rille. Anne-Mette går hurtigt hen og tænder lyset. Søren Roland tager pladen af og finder en anden.

Anne-Mette: Jeg tør altså ikke... Det er ikke fordi jeg ikke vil, men jeg tør ikke.

Musikken er igen begyndt. Tavshed.

Elin: Kan vi så bare ikke lade som om, lyset var slukket.

Elsebeth: Vi kunne også danse med lukkede øjne.

Søren Roland: Skal vi danse med lukkede øjne.

Elin: Ja... Skal vi ikke prøve det ?

Søren Roland: Så støder vi da bare ind i hinanden.

Elin: Nej man gør da ej.

Anne-Mette: Man kan da også bare danse på samme sted.

Niels Ole: Man kan også give signal med et tågehorn.

Søren Roland griner.

Elin: (overtalende) Ja. Skal vi ikke prøve. Der sker da ikke noget ved at prøve.

Man begynder at danse igen, idet man lukker øjnene. Søren Roland klemmer sine øjne kraftigt i. Lidt efter lukker han det ene op og ser sig omkring. Niels Ole har også lukket det ene øje op. De griner begge to. Elin lukker øjnene op.

Elin: Åh, hvor er I altså pjattede.

Drengene lukker øjnene igen, og dansen fortsætter. Elin nærmer sig tæt til Helge. Anne-Mette og Lene har lukket øjnene op og følger spændt med.

Søren Roland: (som et tågehorn) Du't.

Niels Ole: Dut dut.

Drengene griner. Niels Ole slipper Elsebeth og begynder at gå rundt som en søvngænger med armene strakt frem foran sig.

Søren Roland: Var det ikke meget nemmere, hvis vi fik klap for øjnene?

Niels Ole: Ja Anne-Mette, tror du ikke godt, at vi måtte det for din far og mor? Vi kunne bare sige, at det var et sørøverbale.

Helge og Elin danser stadig med lukkede øjne og ret tæt. De andre er næsten holdt op med at danse og står og ser på dem. Niels Ole har passeret ud af billedet med kurs mod det ene hjørne. Elin lukker øjnene op og ser lidt påtaget genert smilende på de andre, idet hun slipper Helge. Så ser de alle hen mod Niels Ole. Han står helt inde i hjørnet med ryggen til og holder armene tæt rundt om sig, så han set fra de andre ligner et par, der danser tæt omklamret. Han vender sig om.

Niels Ole: Nå undskyld. Jeg for vild i mørket... (slipper taget rundt om sig selv) Gud, hvor er Elsebeth henne?

Gymnastiksalen. Skriftlig eksamen. Eleverne sidder hver for sig ved sit bord. Oppe for enden af salen sidder en gammel døv lærer. Der er stille i lokalet. Læreren drejer lidt ved sit høreapparat, der sidder i brystlommen. Jørn begynder at lave en summende lyd. Læreren drejer desorienteret på sit høreapparat. Willy Bonde falder summende ind. Efterhånden summer adskillige af drengene. Læreren drejer forgæves på sit høreapparat. Pludselig fatter han sammenhængen og går hurtigt hen til Willy Bonde. Samtidig hører summen op.

Læreren: Er det dig, der sidder og summer.

Willy: (ryster benægtende på hovedet) Ja.

Læreren er desorienteret. Tavshed. Så sætter læreren sig ned igen.

Kort billede af Niels Ole, Flemming og Gert der med oppakkede cykler cykler ud ad landevejen.

Skolen set udefra. Elever forlader skolen.

Tekst: September 1959. III mellem.

Stuen hos Flemming. Niels Ole og Flemming har stået og bladet i telefonbogen. Niels Ole drejer et nummer. Tavshed. Så bliver telefonen taget.

Særlang: Åge Særlang... Hallo... Halo.

Niels Ole gør en grimasse og holder telefonen langt ud fra. Med en grimasse gør han Flemming klart, at det er Særlang. Så holder han igen røret op mod øret. Han hører Særlangs vejrtrækning. Han holder igen røret ud fra sig. Så lægger Særlang røret på og de ånder lettet op.

Botanisk have. Elin og Helge mødes og går op igennem parken.

Elin: Jeg skal hilse dig fra min mor.

Helge: (vantro) Fra din mor! Jeg troede, at det skulle være en hemmelighed.

Elin: Nej, men hun ved da altid, hvor jeg går hen.

Helge: Det kan jeg fandme da ikke li'. Min mor skal da ikke vide, hvor jeg går hen.

Elin: (lidt drilsk) Nå, men min mor synes ellers, at du er sådan en sød dreng... og så velopdragen.

Helge: Mine forældre skal fandme ikke vide, hvad jeg går og laver... Ved du hvad min far sagde... Han sagde, at hvis jeg gjorde en pige gravid, så skulle jeg ikke regne med at få nogen støtte hjemmefra.

Elin ser himmelfalden på ham. Så begynder hun at grine.

Helge: (syrligt) Det er da ikke noget at grine af.

Elin: Det er det da.

Helge ser misfornøjet på hende. Så holder hun op med at grine.

Helge: Han er bare åndsvag... Ligesom Niels Ole. Han er også åndsvag... Synes du ikke?

Elin: Nåh... Det ved jeg ikke... Hvis det ikke var fordi, at jeg var forelsket i en anden, så ville jeg være forelsket i ham.

Helge: Ville du virkelig... Det forstår jeg ikke. Jeg synes, at han er en blærerøv... Og så vil han altid bestemme over os andre. Kan du ikke se det?

Elin: (usikker) Jo... Det kan godt være...

Helge: Så kan jeg meget bedre lide Søren Roland.

Tavshed.

Elin: Hvorfor siger din far det der med, at hvis du fik børn, så ville du ikke få nogen støtte hjemmefra?

Helge: Nå, men det er da ligegyldigt... Det er da bare ham, der er åndsvag.

Elin: Jamen, hvorfor siger han det.

Helge: (irriteret) Fordi... Det ved jeg da ikke. Fordi han er åndsvag... Han skal da ikke blande sig i, hvad jeg laver.

Elin: Jamen hvorfor siger han det.

Helge: Det ved jeg da ikke... Jeg kan da ikke svare på hans vegne.

De går videre i tavshed. Så udstøder Helge et kort fnis. På jorden ligger et ubrugt sammenrullet præservativ. Det er lukket sammen med et klisterbånd, så det danner form af et ottetal.

Helge: Har du set, hvad der ligger her?

Elin: Hvad er det?

Helge: Ved du ikke hvad det er? (drilsk) Bruger du ikke mange af sådan nogle?... Hvad... Bruger du ikke mange af sådan nogle?

Elin: (usikkert) Det ved jeg ikke.

Helge: (ler) Det ved du ikke?

Elin smiler usikkert. Helge samler præservativet op, river båndet over og ruller det ud. Elin bliver klar over, hvad det er.

Elin: (ilde tilmode) Smid det... Det er da ulækkert.

Helge: Det er da ikke brugt.

Han begynder at puste det op.

Elin: Nej Helge, det er noget svineri.. Smid det da.

Elin begynder demonstrativt at gå. Helge slipper præservativet så det drøner rundt i luften.

Bagerbutikken set udefra. Udenfor står Elin og venter. Helge kommer ud med en pose med en halv stang Wienerbrød. Han deler wienerbrødet i to dele og giver Elin den ene halvdel. Elin takker. De går spisende ned mod byen.

Helge: Der er for meget glasur på.

Trappeopgangen hos Elin. Elin kommer ind i opgangen fulgt af Helge. Der er halvmørkt. Elin standser op lidt ubeslutsomt. Tavshed. Helge tager omkring hende. Tavshed. Så prøver han at kysse hende, men hun drejer hovedet væk. Tavshed. Så prøver han igen, men hun drejer atter hovedet.
Helge: (smilende) Ej Elin lad nu vær'... Her har jeg brugt en hel eftermiddag og en halv stang wienerbrød...

Tavshed.

Elin: (alvorligt) Sådan er jeg ikke.

Helge: Hvordan?

Elin: Sådan som du siger.

Helge: Jamen jeg sagde da ikke noget om dig... Jeg sagde noget om mig selv.

Elin: Nå, men det er osse ligemeget.

Helge prøver igen at kysse hende, men hun drejer hovedet væk igen.

Elin: Nej, det må du ikke.

Helge: Hvad må jeg så?

Elin: (idet hun river sig løs) Du må slet ikke noget, (hun går op ad trappen) Farvel.

Klasseværelset. Uro inden læreren kommer. Nede bag i klassen er Elin, Mona, Gås og Loppe under megen fnis ved at lave hitlister over dem de bedst kan lide af drengene. Gert, Willy og Torkild laver tilsvarende hitlister over pigerne. Anne-Mette, Elsebeth og Lene sidder omkring et bord midt i klassen og laver øjne til hinanden over de andres barnagtigheder.

Torkild: (til Mona) Du må indrømme, at jeg har klassens flotteste fuglebryst.

Elin: Willy, du må få en 5 plads på min hitliste, hvis jeg må få en 1 plads på din.

Willy: Nej jeg skal mindst ha' en 3 plads. Hvem har de andre pladser?

Gert løber, op til tavlen og begynder at skrive sin top-ti liste op.
1) Elin 2) Elin 3) Elin.

Klassen ler.

Elin: (råber) Du skal nok få en 7 plads hos mig. (til Niels Ole) Niels Ole, hvad vil du give for en plads på min liste? Jeg har endnu ledige pladser.

Niels Ole: Jeg har ikke nogen liste.

Willy er også løbet op til tavlen. Han sletter Elin på førstepladsen og skriver i stedet for Viola.

Klassen ler.

Mona: (til Anne-Mette) Anne-Mette, skal I ikke også ha' en hitliste.

Anne-Mette: Nej.

Elsebeth: (lavt) Hvis jeg skulle have en liste, så skulle det være en anti-liste.

Lene: Og så skulle nr. 1 begynde med kl og ende med ister.

Gert løber ned imellem bordene forfulgt af Willy. Niels Ole's taske hænger på en krog på siden af bordet. Tasken står åben. I sit løb kommer Gert til at træde op i tasken, således at den sprættes ud og hele indholdet falder ud på gulvet.

Anne-Mettes hus. Udenfor står der en telefonboks. Desuden står der en del drenge- og pigecykler foran huset. En fremmed dame går ind i telefonboksen.

Anne-Mettes værelse. Anne-Mette, Lene, Elsebeth, Helge, Willy og Jørn er der. De holder tilsyneladende et komitimøde. Elsebeth har holdt øje med telefonboksen.

Elsebeth: Nu er der én.

Willy farer hen til vinduet og ser ud. Så løber han ud på gangen til telefonen.

Willy: Hvad er nummeret, Hvem har nummeret.

Helge: (læser op af et stykke papir) 71663.

Willy drejer nummeret. De andre skynder sig hen til vinduet og trækker gardinet for. De holder øje med damen i telefonboksen.

Helge: (råber til Willy) Hun er ved at slå et nummer op i telefonbogen. Damen i telefonboksen ser pludselig forundret op. Så løfter hun røret. Willy: Ja, det er nummerkontoret. Hvad nummer søger De? ... Ja, har De ikke lige slået op i den automatiske telefonbog? Nej, det gør jeg bestemt ikke. Hvilket nummer søger De.... Hvad skulle De snakke med hende om... Jo, det er jeg nødt til at vide. Ellers kan De ikke få lov til at bruge vores telefon... Ja, det er de sidste nye regler.

Damen lægger røret på og forlader telefonboksen.

Elsebeth: (ler) Hun går.

Willy kommer leende ind i værelset.

Anne-Mette: Nej, nu skal vi altså til at lave noget.

De begynder at sætte sig igen.

Jørn: Nu kommer der en mand.

Helge: Nu er det min tur.

Helge farer ud i gangen og drejer nummeret. Manden går netop da forbi boksen. Han standser op. Så går han ind og tager telefonen. Helge efterligner Elins stemme, når hun laver telefonsjov.

Helge: Er det mor... Nå, men er det så far... Nå, men jeg er bare en lille pige, og jeg har den længste hitliste i klassen... Nå, men det er fordi, jeg er helt vild med drenge... Du kan godt få en 7' plads hos mig, hvis jeg må få en 1' plads hos dig... Jeg kan danse med lukkede øjne... Og helt uden at holde fast. Farvel.

I begyndelsen af samtalen spidser pigerne øren. Til sidst ler de helt åbenlyst.

Gårdfesten. Den foregår i skolegården. Der er hængt guirlander og kulørte lamper op. På et podie står et jazz-band og spiller. Elin danser med Jørn. Han danser aggressivt tæt ind mod hende, medens hun prøver at holde ham tilbage. Anne-Mette danser med Søren Roland. Lene og Elsebeth står lidt væk og følger med i, hvad der sker.

Da dansen er færdig, vender Jørn rundt og går. Elin ser, at han går hen til Helge og Willy. Helge rækker hånden frem og knipser. Jørn giver ham en mønt. De vender begge ryggen til og griner.

Niels Ole og Flemming går hen til Maj-Brit og Ina, der står sammen med nogle klassekammerater. Niels Ole og Flemming bukker for pigerne og deres klassekammerater råber nogle morsomme bemærkninger. I baggrunden ser man Anne-Mette, Lene, Elsebeth og Elin gå ned på pigetoilettet. Musikken begynder igen. Niels Ole danser med Maj-Brit.

Toilettet.

Anne-Mette: Elin, du kan godt tage og være den, der starter. Du er den der er ældst af os.

Elin: Nå, men det har jeg heller ikke noget imod... Jeg vil bare ikke danse kinddans med Jørn.

Anne-Mette: Nå, men hvem vil du så danse med?

Elin: Det ved jeg ikke. Bare ikke med Jørn... Osse fordi han har et væddemål med Helge.

Lene: Hvad så med Helge?

Elin: Nej... Ham kan jeg ikke li'.

Anne-Mette: Hvem kan du så li'?

Lene: Niels Ole?... Gert?...

Elin trækker på skuldrene.

Anne-Mette: Ej Elin. Det er dig, der er ældst. Du kan godt tage og være den, der starter.

Elin: Ja... Men bare ikke med Jørn eller Helge.

Gården. Jørn forlader med et nik Helge og går over mod pigerne, der netop kommer op fra toilettet. Han bukker for Elin. Kort tavshed.

Elin: Nej, jeg vil ikke danse med dig.

Jørn: Årh-lad vær'.

Jørn tager fat i Elin og prøver at trække hende ind på dansegulvet. Musikken er netop standset.

Elin: Nej, jeg vil ikke.

Men Jørn slipper ikke sit tag. Da knalder Elin pludselig Jørn en på kassen. I et kort øjeblik er Jørn overrasket og desorienteret. Så laver han en grimasse, der skal forestille et grin. På afstand står Helge og Willy og griner. Jørn går hen til dem. Helge rækker knipsende hånden frem.

Elin ved ikke rigtigt, hvad hun skal gøre. Bag hende bukker Søren Roland for Anne-Mette. Så går Elin over og stiller sig ved siden af Gås og Loppe.

Søren Roland trækker Anne-Mette med ind blandt de store gymnasiaster, så de helt forsvinder.

Willy går med et grin hen og bukker for Elin, idet han dog holder hånden skærmende op, som om han var bange for at få en på kassen. Elin prøver først at ignorere ham, så siger hun nej. Willy trækker sig lynhurtigt tilbage.

Willy: (med et grin) Du slår ikke!

Gemt inde imellem de store gymnasiaster danser Niels Ole kinddans med Maj-Brit. Han sender et lille saligt smil til Søren Roland, der tilsvarende danser kinddans med Anne-Mette. Gert kommer masende ind til de andre med Elsebeth i hånden. Sejrsstolt viser han, at han også danser kinddans med Elsebeth.

Lejrskolen. Spisesalen. Man sidder ved lange borde og spiser frokost. Desuden er Særlang og fru Andreasen tilstede. Særlang slår på sit glas og rejser sig op med et stykke papir i hånden.

Særlang: Eftermiddagens program ser således ud: Først går vi alle sammen ud til troldekvæden. Derpå går hold I hjem og hjælper fru Rafmann i køkkenet. Hold II går med mig i mosen og hold III går med fru Andreasen til kirken og arbejder der. Derpå arbejder vi rapporterne resten af eftermiddagen indtil vi holder fri klokken fem.... Ja. Er der nogen, der vil sige noget... Torkild?

Torkild: Åh, jeg vil bare sige, at dem, der skal ud i mosen, skal passe på, at de ikke helt forsummer.

Særlang sætter sig ned. Man fortsætter med at spise. Niels Ole, Søren Roland og Gert laver hemmelige tegn til hinanden, idet de med et saligt blik lægger en hånd på kinden. Jørn, der har opfanget signalerne, lægger også hånden på kinden, idet han dog laver en smertelig grimasse. Willy trækker fingeren hen under næsen og snuser med et saligt blik. Særlang gør det samme, dog med en cigar. Fru Andreassen ser på ham med et misbilligende udtryk.

Hele klassen går en tur med Særlang og fru Andreassen i spidsen. Man går lidt spredt. Anne-Mette, Lene og Elsebeth går ved siden af hinanden. Lidt bagved og lidt ud til siden går Elin og Mona. Lige bagved dem går Helge, Jørn og Willy.

Helge: Mona, ved du godt, hvad TRL betyder?

Mona: Nej.

Helge: Kan du heller ikke gætte det?

Mona: Nej... Hvad betyder det?

Helge: Det siger vi ikke... Men kan du godt gætte hvem, der er TRL?

Mona: Nej.

Helge: Lene... Ved du godt hvad TRL betyder.

Lene: (vender hovedet) Nej.

Helge: Hvis du kommer her ned, så skal jeg fortælle dig det.

Lene går tilbage til drengene. Helge hvisker noget til Lene. Lene løber tilbage til pigerne og fortæller dem fnisende, hvad det betyder. Elin er godt klar over, at spøgen på en eller anden måde går på hende, men prøver at lade som ingenting.

Mona: (til Lene) Hvad betyder det?

Lene: Det må du spørge Helge om.

Troldeskoven. Den består af forkrøblede og sammenvoksede egetræer.

Særlang; Nå men nu kan I så se om I kan finde et såkaldt "Øjetræ". Det er et træ, hvor der går et hul igennem.

Jørn: TRL.

Nogle ler. Eleverne går søgende igennem skoven. Nogle af dem leger trolde og siger uh hu. Mona går hen til de andre piger og spørger om, hvad TRL betyder. Da hun får det at vide, går hun hen og fortæller det til Gås og Loppe, der ler. Elin går alene. Man finder øjetræet.

Torkild: Der er en plade på.

Søren Roland: (læser højt) "Gennem dette øjetræ kravlede vores tre små prinsesser d. 23 juli 1952 for at undgå at få Engelsk syge."

Drengene griner. Willy kravler igennem hullet.

Willy: Er der ikke også et for spansk syge?

Køkkenet: Søren Roland, Niels Ole og Gert sidder tæt sammen og skræller kartofler. Mona og Elin er ved at vaske op. Fru Rafmann er ved at lave koldskål.

Gert: Jeg drømte, at jeg var midt i en brydekamp. Og så vågnede jeg, og så var det bare min dyne, jeg lå og holdt om...

De andre to ler.

Niels Ole: Jeg ved da godt, hvad det var, du drømte om.

Søren Roland: Hvad siger Elsebeth til det?

Gert: Jeg har ikke spurgt hende ad... Men hun er fandme den sødeste pige i klassen..

De ler.

Søren Roland: Vi burde lave kinddansernes klub. Kun for særligt indviiede.

Kirken: Fru Andreassen står uden for våbenhuset, hvor der over indgangen er indhugget en inskription. Et lille hold står og lytter til hende.

Fru Andreassen: Man kan se, at den stenhugger, der har lavet inskriptionen, må ha' været analfabet, for alle bogstaverne er nemlig spejlvendt og skrevet fra den gale side.

Gås vender sine briller omvendt og ser på teksten.

Fru Andreassen: Han har nok haft teksten skrevet ned på et eller andet, og så har han hugget efter det uden at opdage, at det blev vendt om.

Loppe: Kunne man ikke også forestille sig, at det skulle bruges til et kæmpestort stempel?

Fru Andreassen: Sludder.

Torkild: Man havde heller ikke frimærker den gang.

De begynder at gå ind i kirken.

Loppe: Min lærer forstår mig ikke.

Jørn skriver med en pind et omvendt TRL i gruset. Helge fniser.

Gås: Hvad betyder det?

Helge: Det betyder TRL bagfra.

Spisesalen: Man sidder i små grupper og arbejder med rapporterne. Ved en bordende sidder Anne-Mette, Elsebeth og Lene med en flora og er ved at finde navnene på nogle planter, der ligger foran dem. De taler neddæmpet sammen.

Elsebeth: Det kan godt være, at det er synd for ham. Derfor har jeg fortrudt det alligevel.

Anne-Mette: Hvorfor kunne du ikke ha' taget en anden... Du vidste da godt, at Niels Ole rendte efter Maj-Brit.

Lene: Hun har nogle grimme knæ... Og en vulgær smag.

De ler.

Anne-Mette: Hvorfor tog du ikke Torkild i stedet for... Eller Flemming?

Lene: (løfter en blomst op) Hvad hedder denne her?

Elsebeth: Skovmærke.

Anne-Mette: Jeg synes, at du skulle sige det til ham... Du kan da bare sige, at det var en misforståelse.

Gårdspladsen. Sen eftermiddagssol. Spredt aktivitet. Willy laver et balancenummer på en gammel damecykel. Gås og Loppe kommer gående ud fra pigernes sovesal, idet de trækker en lang rød tråd efter sig.

Gås og Loppe: Stoppetråd, stoppetråd, stoppetråd...

På en skråning sidder Anne-Mette, Elsebeth og Lene og nynner: Jeg plukker fløjlsgræs. De sidder med et stykke papir, hvor de nu og da skriver noget ned. Elin kommer og sætter sig ved siden af dem. De tager ikke rigtig notits af hende og nynner videre. Tavshed.

Lene: Hvad rimer på klister?

Anne-Mette: Fister... bister.

Elin: Hvad laver I?

Pigerne nynner videre.

Anne-Mette: (uden at se på Elin) Noget til aftenunderholdningen.

Elin nikker. Tavshed.

Lene: Hvad rimer på blomster?

Elsebeth: lomster... klomster.

Elin rejser sig og går igen. Jørn kommer grinende løbende ud fra pigernes sovesal forfulgt af Mona, der har et vandglas i hånden. Hun smider vand efter Jørn.

Spisesalen: Aften. Bordet står i en hesteskoform og eleverne sidder på ydersiden. Der kommer kun lys fra stearinlys på bordene. For enden af hesteskoen står Anne-Mette, Elsebeth og Lene og synger, idet de holder et stykke papir i hånden. Melodien er: Jeg plukker^vfløjlsgræs.

Af vores lærer, han hedder Særlang,
vi lærer alt om naturens lov.
Vi lær' at blomsterne har et blikfang,
som vores drenge på nattesjov.

Derfor Niels Ole har fedt i håret,
og Søren Rolands det lugter godt
mens Willy han har det helt beskåret,
og Helge blot brur' at gø' ret vådt.

På lejrskolen er mange pligter
fra tidlig morgen til solnedgang.
Vi presser blomster og leger digter
og ser på kirker den dagen lang.

Vi laver maden, det er medister.
Den bliver hård som en gammel stok.
Vi syns at sovsen, den er som klister.
Men sulten er nu den bedste kok.

Bifald fra de andre. Pigerne sætter sig ned. Under slutningen af sangen er fru Rafmann kommet ind med et dejtrug. Over truget er der lagt et viskestykke, så man ikke kan se, hvad det indeholder.

Fru Rafmann: (med lidt troldsk betoning) Nu skal I alle sammen tage hænderne ind under bordet. Og så må I ikke se, hvad det er, der bliver

sendt rundt... I skal bare sende det videre, og altså ikke noget med at se.

Fru Rafmann har sat sig for enden af bordet. Fra dejtruget tager hun skjult en genstand og giver den under bordet til Torkild, der sidder nærmest. Torkild giver den videre til den næste. Kameraet følger dels de forskellige genstande i mørket under bordet dels reaktionerne over bordet i stearinlysens skær.

I begyndelsen er det ret harmløse genstande som forskellige køkkenredskaber. På ansigterne aflæses en vis usikker smilen. Men efterhånden bliver genstandene mere og mere af erotisk karakter, hvad der fremkalder grinen og fnisen. Til sidst ender det hele i hvin og skrig, da genstandene er våde svampe, et stykke rå kød, en klump brun sæbe og en ukogt medisterpølse.

Særlang og fru Andreasen deltager ikke i legen, men sidder og ser noget stramme ud.

Drengenes badeværelse, hvor nogle af drengene under megen fnis er ved at vaske sig og børste tænder.

Søren Roland: (synger) Jeg børster tænder og vasker hænder.

Willy og Torkild trækker Mona ud på badeværelset. Under skrigen undslipper hun.

Pigernes sovesal. Her er der også megen fnis, medens pigerne er ved at tage nattøj på.

Lene: Nej hvor var det ulækkert... og så den der mørbrad.

Mona kommer løbende ind forfulgt af Torkild og Willy.

Elsebeth: Nej, vi vil ikke ha' drengene her ind.

Gårdspladsen. Der hænger en lampe over indgangen til drengenes sovesal. I lyskeglen står Elin i en Ole Lukøje natdragt.

Elin: (til Flemming) Sig lige til Gert, at jeg gerne vil låne hans lommekniv.

Drengenes sovesal. Man kan høre sang og skrål ude fra badeværelset. Udenfor kan man se Elin. Indenfor, er Helge, Jørn og Niels Ole ved at ordne deres soveposer. Flemming kommer ind. Jørn hopper op i sin køje.

Flemming: (råber) Gert... Elin vil gerne låne din lommekniv.

Niels Ole: Han er ude på badeværelset.

Torkild og Willy passerer Elin og kommer ind på sovesalen.

Willy: Har I set TRL står udenfor, så vi alle sammen kan se hende.

Flemming: (ud mod badeværelset) Gert... Elin vil godt låne din lommekniv.

Helge: (råber) Men det skal være med dåseåbner.

Jørn: (råber) Elin kom lige her ind.

Jørn foretager nogle karakteristiske hoppende bevægelser i sengen. Gert kommer ind og begynder at rode i sine bukselommer.

Niels Ole: Hvad betyder TRL?

Helge: Transportabel rejseludder.

Jørn: (til Gert) Husk, det skal være med dåseåbner.

Gert går ud til Elin og giver hende lommekniven. De står og snakker lidt sammen. Helge og Willy står og ser ud på dem.

Helge: Årh, hvor hun står og viser det hele frem... Det er bare for, at vi alle sammen kan se hende i Ole Lukøje natdragt.

Total: Lejerskolen på afstand i mørket. Alt er stille.

Pigernes sovesal. Der er mørkt. Anne-Mette, Elsebeth, og Lene tager gummisko på, medens de tysser på hinanden. De har allerede træningsdragt på. De begynder at kravle ud af vinduet. Mona ligger skråt overfor og ovenfor Elin.

Mona: (lavt) Elin... Vil du ikke med... vil du ikke med?

Elin ryster på hovedet. De andre piger forsvinder ud af vinduet.

Mona: Gås og Loppe... Vil I ikke med?

Loppe: Jo.

De tre piger begynder at kravle ud af sengene.

Udenfor i mørket mødes Anne-Mette, Elsebeth og Lene med Niels Ole, Gert, Søren Roland og Helge.

Niels Ole: Sch...

Søren Roland: Der er slukket henne hos Særlang.

Elsebeth: Det er sørme koldt.

Anne-Mette: Hvor skal vi hen?

Niels Ole: Vi skal ned til stranden. Ikke?

De begynder at gå ned mod stranden.

Pigernes sovesal. Gås og Loppe og Mona er ved at kravle ud af vinduet. Tilbage er nu kun Elin og Joan. De ligger lige over for hinanden.

Joan: Skal du ikke med?

Elin: Nej.

Tavshed.

Joan: Hvorfor er de så lede ved dig alle sammen.

Elin: Det ved jeg ikke... Det er især Jørn og Helge.

Joan: Det skal du ikke tage dig af... De er bare nogle barnerøve alle sammen.

Elin: Jeg vil i hvert fald aldrig tilgive Jørn og Helge.

Joan: Hvad betyder TRL?

Elin: Det ved jeg ikke... Men det er noget Helge har fundet på.

Udenfor i mørket. Gruppen med Anne-Mette og de andre.

Lene: Sch... Hvem er det?

Anne-Mette: Åh, det er Mona.

Niels Ole: Vi løber.

De begynder alle at løbe i mørket. Pludselig falder Elsebeth. De andre standser op. Elsebeth ligger og ømmer sig.

Lene: Har du slået dig?

Elsebeth: (sætter sig op) Av... Nej, jeg tror nok, at jeg har forstuvet foden.

Anne-Mette: Prøv at rejs dig op og støt på den.

Gert: Skal jeg hjælpe dig.

Elsebeth: Nej.

Alligevel prøver Gert at give hende en støttende arm.

Elsebeth: (agressivt) Nej lad vær'.

Gert tager armen væk. Han prøver at skjule, at han er såret. Mona, Gås og Loppe når frem til dem.

Mona: (friskt) Hej...

Loppe: Er der sket noget.

Anne-Mette: (surt) Elsebeth har forstuvet foden.

Loppe: (nikker) Det er også mørkt.

Elsebeth har rejst sig op. Hun humper forsigtigt frem.

Elsebeth: Jeg tror, at der var et hul eller sådan noget.

Lene: Det er heller ikke til at se noget.

Gert: Skal jeg støtte dig?

Elsebeth: (afvisende) Nej, jeg kan godt klare mig.

Gårdspladsen. Man ser en dreng (Willy) komme ud af mørket ved cykelskuret med en damecykel. Han kører hurtigt ud af vejen i modsat retning end de andre.

Stranden i mørket. Drengene og pigerne står og kaster smut.

Spisesalen. Morgenmad. Særlang står op. Bag ham står skovfogeden
Særlang: (med alvorlig stemme) Nogen har siden igår fjernet pladen, der sad på øjetræet... Det kan være nogen herfra. Jeg siger ikke, at det er det. Men det kan det godt være... Er der nogen herinde, der kender noget til den sag? (tavshed) Der er ingen, der har hørt noget om det... Jørn, du kender ikke noget til det?

Jørn: Mig?... Nej.

Derpå spørger Særlang hver af drengene en efter en. De benægter alle. Også Willy.

Særlang: (vender sig mod skovfogeden) Ja nu har jeg altså spurgt alle mine drenge en efter en. Så jeg kan med sikkerhed sige, at det ikke er nogen herfra, der har gjort det.

Skovfogeden: Hm...

Skovfogeden står lige ved døren. Han vender sig rundt for at gå. Men da han har vendt sig til den gale side, står han forgæves og tager efter håndtaget. Torkild står lige ved side af døren.

Torkild: (peger på håndtaget) Der sidder sådan et håndtag her ovre.

Flere af drengene er lige ved at grine. Skovfogeden vender sig forvirret og let irriteret og lukker døren op og går. Lige da døren bliver lukket, går Særlang hurtigt tre skridt frem og knalder Torkild en på kassen.

Gårdspladsen lidt på afstand. Skovfogeden kører bort i sin bil. Eleverne kommer ud fra spisesalen. Nogle går over til sovesalene andre ind til lokummerne. Kameraet nærmer sig langsomt. Pludselig lyder der latter inde fra lokummerne. Andre kommer til og latteren stiger. Kameraet går ind i huset og ud til lokummerne, hvor der efterhånden har samlet sig en hel del. På et opslået lokumsbræt sidder pladen slået fast: "Gennem dette øjetræ kravlede vores tre små prinsesser d. 23 juli 1952 for at undgå at få Engelsk syge."

Landevejen. Bussen kører hurtigt hjemad og latteren forsvinder sammen med den.

Klasseværelset. Tysktime. Man er ved at oversætte et digt fra tysk. Anne-Mette samler stilfærdigt sine ting sammen og rykker op til Lene. Elin prøver at lade som ingenting.

Tysklæreren: Kan I ikke finde en bedre oversættelse til den sidste linie, så det rimer... "Når dagen går på hæld, jeg...?"

Jørn: Ringer efter TRL.

Elins værelse. Elin sidder og stirrer ud af vinduet. Moderen kommer tyst ind og sætter sig på divanen. Elin vender sig om.

Tavshed.

Moderen: Hvorfor ser vi aldrig Anne-Mette mere?

Elin: (trækker på skulderen) Det ved jeg ikke.

Moderen: Eller Lene?

Tavshed.

Elin: Det er fordi, de alle sammen har rottet sig sammen mod mig.

Moderen: Hmm... Og du er helt sikker på, at det ikke på nogen måde er din egen skyld?

Elin: (forundret) Min egen skyld?

Moderen: Ja... Du tror ikke, du på en eller anden måde har optrådt lidt for udfordrende?

Elin: Nej det har jeg ikke.

Moderen: Og det er du sikker på... Jeg har nemlig faktisk hørt noget i den retning.

Elin: (Opbragt) Af hvem?... Hvem siger det?

Moderen: Ja, det kan være ligemeget, Elin... Men det har jeg faktisk.

Elin: Jamen det er i hvertfald løgn.

Moderen: Ja... men det har jeg faktisk hørt. Og der er nok noget der du ikke forstår...

Elin: Jamen...

Moderen: Nej Elin... Der skal meget lidt til, før folk begynder at snakke. Og det vil du ikke forstå... Ligesom med den der medaljon du havde fået... Der kunne du heller ikke forstå, hvorfor vi ikke ville have det... Og så kan man også være lidt for meget om sig med drengebekendtskaber... Hvorfor er Helge ikke god nok længere?

Elin: Fordi han er den ledeste dreng i hele klassen.

Moderen: Hmm... (tavshed) Nej Elin. Jeg har faktisk fornemmelsen af, at det hele kommer af, at du prøver på at være mere voksen end du er... og derfor ikke rigtig er i harmoni med din klasse... Så jeg synes, at du skulle prøve at tage den lidt mere med ro... og ikke være så meget om dig...

Kirken. Konfirmationen. Ud for hver række står i midtergangen en stol. Her sidder konfirmanderne og ser hellige ud. Pigerne er i hvide kjoler og sidder til den ene side. Drengene er i hvide skjorter og mørke bukser og sidder til den anden side. Man synger en salme.

Fest hos Niels Ole. Man danser i mørket inde i spisestuen. Næsten alle danser kinddans. Niels Ole danser med Maj-Brit, Søren Roland med Anne-Mette og Lene med Helge. Derimod danser Elsebeth og Gert med afstand. Flemming står og ser ud af vinduet, da han er blevet sorteper. Ina danser nemlig kinddans med Torkild. Elin er ikke med. Da pladen er slut bliver lyset tændt. Man misser lidt med øjnene og sender små sigende blikke til hinanden. Flemming går ind i stuen og sætter en ny plade på. Lyset bliver slukket, og man begynder at danse igen.

Huset udefra. Niels Ole og Søren Roland står og tisser op ad en hæk. Det er tåget. De står og nynner Basin Street blues: In New Orleans, in the land of dreams.

Så går Søren Roland ind igen. Flemming kommer ud og stiller sig op.

Flemming: Synes du jeg er en lort, hvis jeg tager Elsebeth... Jeg kan godt... Jeg ved bare ikke, om jeg kan være det bekendt overfor Gert?

Tavshed.

Niels Ole: (Med et lille smil) I kærlighed er der ingen spilleregler.

Flemming: (smiler) Det er noget lort, at vi er et ulige antal.

Niels Ole nikker.

Stuen. Gert sidder i en lænestol og prøver på ikke at se alt for nedtrykt ud. Musikken spiller. Nu og da ser han kort op. Inde i spisestuen danser Elsebeth nu med Flemming, og de danser tiltagende tæt. Gert læser interesseret et pladeomslag. Niels Ole's mor kommer ind i stuen og begynder at tage ud fra bordet, hvor de har spist. Gert rejser sig op og hjælper moderen. Hun går ud af stuen. Flemming og Elsebeth danser endnu tættere.

Køkkenet. Moderen står og vasker op. Gert kommer ind med nogle tallerkner.

Moderen: Nå, er du blevet oversidder.

Gert: Ja, vi må jo skiftes lidt.... Hvor er Kiki henne?

Moderen: Vi har lukket hende inde ovenpå.

Stuen. Den er tom. Pladen er lige sluttet. Maj-Brit kommer ind, og sætter sig i en lænestol. Niels Ole kommer også ind og sætter en ny plade på. Så bukker han for Maj-Brit.

Niels Ole: Skal vi danse?

Maj-Brit: Skal vi ikke vente lidt.

Niels Ole: (lidt tøvende) Jo... Det kan vi godt.

Men han bliver alligevel stående. Maj-Brit rejser sig med en anelse irritation. De går ind til de andre og begynder at danse.

Entreen. Søren Roland står og roder med sit fotografiapparat med blitz. Så gemmer han det under jakken.

Spisestuen. Søren Roland kommer ind i mørket til de dansende. Så tager han kameraet frem og tager et billede med blitz. Stor opstandelse og grinen. Nogen tænder lyset, men det bliver straks slukket igen, og Søren Roland tager et nyt billede.

Huset udefra. Det er stadig tåget. En bil kører op foran huset og dytter.

Entreen. Man er ved at tage overtøj på.

Anne-Mette: Nej, vi kan godt være syv, men så kan vi heller ikke være flere.

Udenfor fyldes bilen til bristepunktet. Så kører den bort. Niels Ole går ind igen.

Entreen. Her står Torkild, Ina, Maj-Brit og Gert i overtøj. Desuden står Niels Ole's mor smilende og ser på. Torkild står med armen om Ina. Niels Ole kommer ind udefra.

Moderen: Nej, desværre er vores bil til reparation. Ellers kunne Niels Ole's far godt have kørt Jer hjem.

Torkild: Nå, men det gør ikke noget.

Niels Ole: I kan også nå bussen. Så kunne jeg følge Jer op igennem skoven.

Maj-Brit: Nej, men vi har ringet efter en taxa.

Niels Ole: Nå, men den kunne I da nå at afbestille.

Ingen svarer. Hunden kommer ned ad trapperne.

Maj-Brit: Hej vovse. Kom her hen.

Hunden går hen til Maj-Brit. Hun sætter sig på hug.

Maj-Brit: Nej, hvor er den sød. Hvad hedder den?

Moderen: Den hedder Kiki.

Maj-Brit: Kiki... Er du en sød hund... Hvad slags er det?

Moderen: Det er en kongepuddel.

Maj-Brit: Ja du er sød. Sikke nogen kønne øjne du har.

Gert: Jeg vil godt med op igennem skoven.

Niels Ole: (nikker) Godt.

Niels Ole tager sin frakke på. Maj-Brit fortsætter med at kæle for hunden.

Niels Ole: Jeg synes nu, at I skulle tage bussen. Så sparer I også de penge.

Maj-Brit ler over et eller andet med hunden.

Maj-Brit: Kan du gi' pote... Gi' pote... Åh hvor den sød.

Man hører taxaen komme.

Ina: Nu kommer taxaen.

Maj-Brit rejser sig og giver Niels Ole's mor hånden.

Maj-Brit: Godnat og tak for i aften.

Huset udefra. De kommer alle ud. Torkild, Maj-Brit og Ina stiger ind i taxaen idet de siger tak for i aften. Taxaen kører bort. Niels Ole og Gert begynder at gå. Det er stadig tåget.

Gert: Det er igrunden et skønt vejr.

Niels Ole nikker. De går lidt i tavshed.

Gert: Jeg havde ikke troet om Flemming, at han var så fej... Synes du ikke, at det var fejlt gjort?

Niels Ole nikker let.

Gert: Hold kæft, hvor må du være lykkelig. Du har Maj-Brit... Hun er også en sød pige.

Niels Ole: Hmm...

Gert: Tror du, det var noget Flemming gjorde, fordi Torkild tog Ina?... Så er det i hvert fald ledt gjort. Synes du ikke?

Niels Ole: (nikker) Jo.

Gert: (Standser op) Ved du hvad?...

Niels Ole standser også op og vender sig om.

Gert: Hvorfor tror du Elsebeth gjorde det?

Niels Ole trækker på skulderen.

Gert: Der er noget, jeg godt vil spørge dig om. Det er noget, jeg har gået og tænkt på... Tror du det kunne tænkes, at det er noget, Elsebeth har gjort for at prøve mig?

Tavshed. Niels Ole vender sig langsomt for at gå videre. Da han har vendt ryggen til Gert, har han svært ved at undertrykke et smil. Så vender han sig om igen.

Niels Ole: (alvorligt) Nej Gert. Det tror jeg ikke... Det tror jeg ikke du skal regne med.

Klasseværelset. Spisefrikvarteret. Man sidder og spiser. I hjørnet oppe omkring Lene og Anne-Mette står en gruppe og ser fnisende på billederne

fra festen.

Niels Ole: (råber) Send lige nogen af billederne her over.

Helge: (rækker nogle billeder til Elin) Gider du lige sende dem over til Niels Ole.

Elin ser skjult på billederne og rækker dem videre til Niels Ole.

Niels Ole og Gert ser billederne igennem. Mona kikker interesseret med over deres skuldre.

Et af billederne forestiller Niels Ole og Maj-Brit, der danser kinddans. Men samtidigt kan man se, at Maj-Brit umådeligt interesseret følger med i noget, der foregår uden for billedfeltet. Gert ser nedtrykt på et billede af Torkild og Elsebeth. Der lyder et højt hyl ovre fra de andre.

Helge: Har I set det her billede af Torkild og Ina?

Helge rækker billedet til Elin, der rækker det videre til Niels Ole. På billedet kysser Torkild lidenskabeligt Ina. Niels Ole og Gert ler.

Niels Ole er kommet til at lægge billedet med Torkild og Ina ved siden af billedet med ham selv og Maj-Brit, og pludselig kan han se, hvad det er Maj-Brit så interesseret (og misundeligt) følger med i.

Niels Ole's værelse. Det er nat. Han ligger i sengen og foretager nogle karakteristiske bevægelser under dynen. Kameraet kører samtidig langsomt frem mod hans ansigt. Så ligger han helt stille. Da kameraet når helt tæt på, drejer han sig og vender ryggen til.

Skoven i vintersne. Tekst: Januar 1960. Anne-Mette, Elsebeth og Lene løber på ski.

Elin's værelse. Elin sidder og kikker ud af vinduet. Moderen kommer tyst ind og sætter sig.

Moderen: Elin, jeg har tænkt på. Hvad nu om du holdt et ungdomsgilde. Tror du ikke det var en god ide?

Tavshed.

Elin: Jeg tror ikke de vil komme.

Moderen: Nej pjat. Selvfølgelig vil de komme... Jeg synes, at du skulle prøve at snakke med Anne-Mette om det. Ikke?

Tavshed.

Elin: Det tør jeg ikke.

Moderen: Jo du gør så. Det synes jeg, du skulle tage og gøre. Så laver vi en rigtig hyggelig fest.

Elin nikker.

Pigernes omklædningsrum. De er ved at klæde om. I baggrunden ser man gymnastiksalen, hvor allerede nogle af pigerne er begyndt at lave gymnastik med bolde og musikledsagelse. Elin går hen til Anne-Mette og Elsebeth.

Elin: Anne-Mette... Jeg havde tænkt mig at holde fest på lørdag. Kunne I ikke tænke Jer at komme?

Anne-Mette: (nikker eftertænksomt) Jo... Hvem skal med?

Elin: Det ved jeg ikke... En 10 stykker.

Anne-Mette: Ja.

Elin: Dig og Elsebeth og Lene.

Elsebeth: Hvad med Maj-Brit? Og Ina?

Elin trækker på skulderen.

Anne-Mette: Dem gider vi altså ikke at have med... Jeg tror heller ikke Niels Ole og Maj-Brit kommer sammen mere.

Elin: Hvad så med Torkild?

Elsebeth: Ja.

Anne-Mette: Du kan godt tage Ina med. Så er vi også 5 piger.

Elsebeth: Og så Torkild og Niels Ole og Flemming... Og Søren Roland.

Anne-Mette: Og Helge.

Elsebeth: Men du skal altså ikke ta' Gert med.

Elin: Nej.

Lene kommer ind i omklædningsrummet. Hun er ret damet klædt.

Lene: (med et selvbevidst smil) Jag er fritaget, da jag har demonstration.

Pigerne og Elin smiler.

Drengenes gymnastiksal. Drengene laver fritstående øvelser.

Klasseværelset. Matematiktimen. Mona bliver hørt oppe ved tavlen, og hun tegner cirkler og trækker streger. Hun har fået distraherende nydelige bryster.

Niels Ole: (lavt til Gert) Hvornår faen er det sket?

Mona trækker ned i blusen, hvilket yderligere fremhæver ynderne.

Køkkenet og gangen hjemme hos Elin. Moderen står i køkkenet og er ved at forberede festen. Telefonen ringer ude i gangen. Elin tager den.

Elin: Ja, det er Elin... Dav... (lang tavshed) Ja... Nej... (lavt) Farvel.

Elin lægger langsomt røret på. Stilhed. Så kommer hun frem i døren til køkkenet. Tavshed. Moderen ser op.

Elin: De kan ikke komme... De havde glemt, at de skulle til fest hos Mona...

Moderen lader skeen falde Så slukker hun for gassen.

Elin: Det er fordi, hun er alene hjemme.

Monas fest. Yderdøren. Jørn og Søren Roland kommer ind.

Jørn: Hej piger!

Køkkenet. Her står Anne-Mette, Lene og Elsebeth samt Niels Ole og Mona. Niels Ole står med en luftmadraspumpe i hånden.

Elsebeth: Hej Jørn.

Lene: Hvad sagde hun så?

Anne-Mette: Hun sagde ikke andet end ja og nej og så farvel... Men nej for Søren, jeg har aldrig følt mig så dårligt tilpas i mit liv... puh ha... Næste gang bliver det ikke mig, der ringer.

Jørn kommer ind i køkkenet. Han tager Mona om livet.

Jørn: Hej Mona din smækre tøs.

Mona smiler og river sig løs.

Mona: Der er leverpostej i køleskabet, og så har jeg købt nogle ristede løg.

Lene: Jeg sagde til min far, at han ikke behøvede at hente mig, fordi Elsebeths far ville køre mig hjem.

Elsebeth: Det sagde jeg også til min far.

Jørn tager to øller frem af en taske.

Jørn: Og så har jeg taget to øller med for at sætte lidt skub i det.

Man hører støj fra trappen. Niels Ole vender sig mod døren. Torkild og Willy kommer ind. Man hilser. Niels Ole vender sig igen væk fra døren.

Anne-Mette: (lavt indædt) Nej, hvorfor fanden skal vi altid ha' Maj-Brit med.

Niels Ole vender sig hurtigt om igen. Maj-Brit kommer ind ad yderdøren sammen med Helge. De holder hinanden i hånden. Bag dem kommer Ina. Helge forklarer noget om, at de havde svært ved at finde det.

Stuen: Her står Søren Roland. Han har lige sat en plade på.

Søren Roland: Hej venner! Kom nu her ind.

Mona kommer hurtigt ind sammen med Jørn, og de begynder energisk at danse. De andre følger efter.

Parken. Elin går alene rundt i mørket.

Stuen. Nogle danser. Søren Roland med Anne-Mette, Niels Ole med Lene og Flemming med Elsebeth. Mona og Jørn danser tæt sammen. Helge står med en lommelærke, som han tager en slurk af, medens Maj-Brit og Willy ser på.

Helge: Den består af en sjat whiskey, lidt gin, lidt sherry, lidt cognac, lidt portvin og et halvt glas rødvin.

Willy får en slurk. Derpå smager Maj-Brit.

Willy: Jeg tror, at det ville smage helt godt, hvis du også puttede et cigaretskod i.

Køkkenet. Torkild roder i køleskabet, medens Ina smører smør på noget rugbrød.

Torkild: Der er en spegesild og nogle æg, og så er der tre små frikadeller.

Ina: Ja, skal vi ikke prøve dem.

Torkild: Det er nok deres søndagsmad.

Der lyder et brag fra stuen.

Stuen. Helge har sat sig i en stol med Maj-Brit på skødet, men derved er bunden gået ud af stolen. De andre hjælper dem grinende op igen.

Mona: Det gør ikke noget.

Parken: Elin står ved broen og ser ned i vandet.

Stuen: Her danser kun tre par. Helge danser tæt med Maj-Brit samtidig med at de kysser hinanden. Desuden danser Søren Roland med Anne-Mette og Niels Ole med Lene, halvtæt.

Køkkenet: Her står Elsebeth, Flemming, Mona og Jørn. Jørn lukker en øl op og tager en slurk. De andre følger interesseret med.

Jørn: Årh, det smager sgu' godt med sådan en øl. Vil du ha' en slurk.

Jørn rækker Elsebeth flasken og hun tager en mundfuld. Det har en bitter smag.

Monas værelse: Torkild lukker døren op og tænder lyset. Han går derind sammen med Ina. Så slukker de lyset og kysser hinanden.

Stuen: Willy har lukket skænken op. Her står et par flasker, bl.a. noget whisky og et glas med saltstænger. Han hælder alt whiskyen op i et glas og tømmer i stedet sin cola ned i whiskyflasken.

Mona kommer hvinende løbende ind i stuen forfulgt af Jørn. Hun løber videre ud på gangen.

Monas værelse. Mona løber derind forfulgt af Jørn og tænder lyset. Her står Torkild og Ina midt i et ømt kys. Torkild trækker hurtigt hånden til sig, som han havde godt oppe under Inas trøje. Jørn griber Mona og holder om hende. Torkild slukker lyset med et smil.

Stuen: Willy danser på komisk svejende vis rundt blandt de andre med sin cola flaske, som han nu og da tager en slurk af. Helge og Maj-Brit forlader stuen.

Monas værelse: Helge og Maj-Brit går derind, idet de tænder lyset.

Maj-Brit: Holder I natklub.

Torkild: Ja, kom bare indenfor, men sluk lyset.

Jørn står halvvejs inde i klædeskabet, idet han prøver at trække Mona med sig.

Jørn: Ja, vær så god at hænge tøjet i garderoben.

Stuen: Her danser Søren Roland med Anne-Mette, Niels Ole med Lene og Flemming med Elsebeth.

Willy sidder i en lænestol ved et sofabord. På bordet står luftmadraspumpen og glasset med saltstænger. Willy putter en saltstang i slangen til pumpen og slår på pumpen, så saltstangen ryger afsted som en projektil. Han begynder at skyde efter de dansende. Han er tydelig beruset.

Klædeskabet. Jørn gør i mørket tilnærmelser til Mona, der vægrer for sig, så godt hun kan omend med nogen fnisen. De kører rundt blandt sko og tøj.

Stuen: Willy lukker skænken op og tager whiskyflasken.

Willy: (højt) Nu skal det gøre godt med en whisky.

Willy tømmer flasken i en slurk. De andre farer til og ser måbende på ham.

Søren Roland: Det kan du dø af!

Willy: (beruset) Så var jeg allerede død.

Klasseværelset. Nærbillede af Elin. Det ringer. Engelsklæreren rejser sig. Elin sidder nu helt nede bagest i klassen.

Læreren: Ja, så går vi alle over til morgensang.

Niels Ole bliver siddende. Han virker misfornøjet. De fleste rejser sig og går ud.

Niels Ole: Årh, jeg gider sgu ikke.

Jørn kaster tavlesvampen efter Gert, der hurtigt samler den op og smider den tilbage. Jørn løber ud af klassen med svampen. Niels Ole rejser sig og går hen til vinduet og kikker ud. Willy er gået op til tavlen, hvor han står og tegner. Jørn kommer farende ind med en drivende våd tavlesvamp. Gert flygter ned bag i klassen. Jørn kyler svampen efter Gert men rammer væggen bag Elin, så vandet sprøjter ud over Elin og hendes ting. Klassen ler.

Søren Roland står og betragter den nøgne dame, som Willy tegner. Jørn og Gert forsvinder grinende ud af klassen. Helge går hen til Niels Ole. Elin går ud af klassen.

Helge: Sig mig, hvad fanden så du i Maj-Brit... Hun er sgu' det mest vulgære jeg endnu har kendt.

Niels Ole: (overrasket) Jeg troede, du kom sammen med hende?

Helge: Nej... Det var sgu' nok med den ene gang... Er du godt klar over, at hun har en fyr ude i Risskov, som hun er kommet sammen med hele tiden.

Niels Ole: Har hun det? (han bryder ud i et smil)

Helge: Ja ja. Jo fler' jo bedre... Derimod er Ina meget sød... Og fandme for god til Torkild.

Niels Ole: Hvorfra ved du det med ham ude i Risskov?

Helge: Fra hende selv... Og så spiller hun trækbasun i pigegarden. Bom bom.

Helge gør nogle trækbasunbeyægelser med armen. De ler begge.

Helge: Nej, hun sagde, at hun kom sammen med han der fyren, men hun

ville også godt komme sammen med mig... Men det vil jeg fandme ikke...
Og så har hun en billig smag.

De ler begge. Niels Ole lader som om han spiller trækbasun.

Helge: Ved du godt, hvad hendes far er? Han er bombeflyver.

De ler begge voldsomt.

Helge: Han er oberst inden for flyvevåbnet.

Søren Roland er ved at tegne en sjofel tegning ved siden af Willys.

Søren Roland: Hvem kan tegne den mest sjofle tegning?

Niels Ole: Det kan jeg.

Niels Ole går smilende trækbasunspillende op til tavlen og begynder at tegne.

Niels Ole: Her er en badebro, og her er der et krat... Her flyver der to måger... Og så er der fire jægere, der er på jagt... Først skyder den ene to skud, så den anden og så den tredje og så den fjerde.

Ved at tegne skudlinierne har Niels Ole tegnet en bedårende sjofel tegning af et kopulerende par. Man hører døren blive lukket bag dem. De vender sig om. Der står Særlang.

Særlang: (tørt) Ja det kan I vel ikke være i tvivl om, hvad det skal honoreres til... Niels Ole, du kan tørre tavlen ren!

Medens Niels Ole med hænderne tørrer tavlen ren, får hver af de andre en på kassen. Til sidst får Niels Ole en på kassen.

Norge. Tekst: Sommerferien 1960.

Niels Ole, Søren Roland og Gert traver op i fjeldet med rygsæk på ryggen. De når op til en lille stenhytte i et højtliggende pas, hvorfra der er en formidabel udsigt til vilde dale på begge sider.

Skoleporten. Eleverne er på vej ud.

Tekst: November 1960, IV mellem.

Klasseværelset. De sidste elever er lige ved at gå ud. Oppe ved tavlen står Niels Ole, Søren Roland, Jørn, Torkild og Flemming. Man er ved at sætte et håndboldhold, som bliver skrevet op på tavlen. Gås og Loppe er lige ved at gå ud af klassen.

Niels Ole: Vi skal have Gert på mål.

Torkild: (råber) Luk døren for helvede!

Søren Roland: Og så skal Flemming være højre bak.

Niels Ole: Ja.

Jørn skriver Gert og Flemming op. Døren går op, så man igen hører larmen fra gangen. Niels Ole vender sig irriteret. Elin kommer ind. Hun lukker døren bag sig. Så går hun ydmygt langs tavlerækken og langs endevæggen hen til sin plads, hvor hun tager sin hue, som hun har glemt under bordet. Derpå går hun den samme vej tilbage og lukker stilfærdigt døren bag sig.

Tavshed.

Søren Roland: Det er fandme det værste svineri, jeg nogen, sinde har været med til. Hold kæft, hvor jeg skammer mig over det.

Niels Ole: (nikker) Ja... Det gør jeg også.

Torkild: Det er Helges skyld. Det var ham, der startede det hele.

Søren Roland: Ja, men vi er lige gode om det alle sammen... Vi har alle sammen været med til det.

Flemming: Det var Helge, der fandt på TRL.

Søren Roland: Ja, men vi har alle sammen grinnet af det.

Niels Ole: (nikker samstemmende) Ja.

Torkild: I virkeligheden er hun jo skidesød.

Jørn: Ja.

Søren Roland: Jeg synes simpelt hen, at vi skal ta' og gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe hende... Medens tid er.

Torkild: Til skoleballet, så tar' vi fandme alle sammen og danser med hende igen.

Flemming: Det får du aldrig Helge med til.

Søren Roland: Det er da også ligegyldigt... Det må han da selv om.

Torkild: Derfor kan vi andre jo godt gøre det.

Niels Ole: Jeg tror ikke, at hun kommer i gymnasiet. Hun er raslet ned i karakterer.

Søren Roland: Det er da klart. Det ville jeg da også gøre, hvis jeg var blevet behandlet på den måde.

Jørn har intenst hørt på de andre.

Skoleballet. Det er stort og flot og foregår i en stor sal. De voksne herrer er i kjole og hvidt, damerne i store kjoler. Der er trængsel på dansegulvet. Langs med siderne er der borde, hvor man spiser.

Gås, Loppe, Gert og Flemming er umådelig optaget af noget bestemt, der foregår inde midt på dansegulvet. De farer frem og tilbage langs siden for at finde et sted, hvorfra de bedre kan se. Gås kravler op på en stol.

Mona løber op ad trappen for at kunne se ned fra balkonen. Inde midt på dansegulvet danser Jørn med Elin. Han holder tæt om hende og danser kinddans. Elin synes viljeløs, men trøstet over, at der overhovedet er nogen, der vil danse med hende. Niels Ole står ude ved siden næsten helt oppe ved orkesteret og ser ind over dansegulvet. Flemming kommer hen til ham.

Flemming: Han har simpelthen taget patent på hende. Vi andre må ikke få lov til at danse med hende.

Skråt bag ved Niels Ole sidder Maj-Brit sammen med nogle klassekammerater ved et bord. Musikken standser og man klapper. Mona kommer ned fra balkonen.

Willy er tydelig beruset og svajer lidt frem og tilbage. Musikken starter igen.

Ved et bord står Søren Roland, Anne-Mette, Lene, Elsebeth og Helge og ser ind over dansegulvet. Flemming kommer hen og siger noget til dem. De ser i retning af Jørn og Elin. Søren Roland Og Anne-Mette begynder at danse.

Willy går ind midt på dansegulvet og inklinerer for Elin, men Jørn vinker ham afvisende af.

Mona siger noget til Gås, der står ved siden af Loppe. Gås nikker. Willy bukker for Mona, men hun ryster på hovedet. Gås vil heller ikke danse med ham, men det vil Loppe.

Mona går ud i gangen og går lidt frem og tilbage. Hun er tydelig i affekt.

Maj-Brit sidder ved bordet sammen med sine klassekammerater. I en lampe over bordet hænger der en ballon. Hun prøver på at få fat i ballonen og står op på stolen og sætter det ene ben op på bordet. De andre fra hendes klasse kommer med morsomme bemærkninger. Niels Ole står distrairt og ser på. Pludselig får han øje på hendes knæhaser og føler sig usikker. Maj-Brit sætter sig ned igen med ballonen.

Niels Ole ser Torkild danse med Ina. Så tager han mod til sig og går hen og inklinerer for Maj-Brit. Hun ser op på ham med et lille smil. Så rejser hun sig op og de går ind på dansegulvet. De når lige akkurat at begynde at danse, så slutter musikken. De bliver stående afventende. Ina trækker Torkild hen til dem og pigerne siger lavt noget til hinanden og smiler, Torkild laver øjne til Niels Ole. Musikken starter igen og de begynder at danse.

Gås siger noget til Elin, så hun slipper Jørn og forlader dansegulvet.

Dametoilettet. En dame kommer ud fra et af WC'erne. Mona står og lader som om hun vasker sine hænder.

Elin kommer ud på toilettet. Mona vender sig om. Hun afventer, at damen skal gøre sig færdig. Så går damen.

Mona: Elin, der er bare lige noget, jeg vil sige dig... Du er godt klar over, at du er til grin, ikke? ... Det er kun noget, jeg siger til dig, for at du skal vide det... De griner alle sammen af dig.

Elin: Hvorfor?

Mona: Fordi du danser med Jørn.

Elin: Nå, men det er da ikke mig, der vil danse med ham.

Mona: Nå, men hvorfor gør du det så?

Elin: (usikkert) Fordi... fordi han vil danse med mig.

Mona: Nå, men det gør han da kun for at gøre dig til grin.

Elin: Det kan jeg da ikke se.

Mona: Jamen det er rigtigt... Spørg bare Gås og Loppe.

Elin: Dem er jeg da ligeglad med!

Mona: Nå, men så spørg de andre... Du tror da ikke, at det er noget han gør, fordi han er vild med dig? ... Nej.

Elin: Det ved jeg da ikke.

Mona: Det er da kun noget han gør, fordi han ved, hvordan du er... Bare den første den bedste, så er du villig... Det er da derfor... Du er til grin for dem alle sammen, er du.

Elin: Nå, men det er jeg da ligeglad med.

Mona: (i stigende affekt) Er du ligeglad med, at de kan se, at du er en luder? Hvad?... Er du ligeglad med det? For det er det du er. Du er en luder.

Elin: Nå og hvad er du så? Du står bare her og er skinhellig. Jeg ved da godt hvorfor, du sir' det her. Det er fordi du er misundelig.

Mona: Mig? Misundelig? Hvad skulle jeg være misundelig på? Sådan en luder.

Elin: Du er misundelig, fordi jeg danser med Jørn.

Døren er lige gået op, og en dame kommer ind med en lille pige, der skal have skyllet hænderne. Mona og Elin tier, medens damen vasker pigens hænder. Så vil Elin til at gå, men Mona griber fat i hendes arm. Elin rykker armen til sig.

Elin: Lad vær'... Det klistrer (med eftertryk) Det klistrer.

Mona er ramt. Damen går ud med barnet. Elin vil følge efter. Mona griber fat i hendes kjole.

Mona: (ophidset) Du bliver' her.

Elin prøver at rive sig løs.

Elin: Lad vær', det klistrer.. Det klistrer.

Nona er forblindet af ophidselse, og i håndgemængten kommer hun til at rive en lang flænge i ryggen af Elins kjole. De holder begge inde som ramt af lynet. Elin ser sig i spejlet. Mona er lamslået. Så begynder Elin at græde.

Salen. Niels Ole danser tæt kinddans med Maj-Brit. Maj-Brit trækker hovedet lidt tilbage, men holder stadig fast om Niels Ole, idet hun presser sit underliv ind mod hans.

Maj-Brit: (med et lille smil) Hvad er det?

Niels Ole: Hvorfor noget?

Så begynder han at grine, og de holder tæt om hinanden.

Trappen: Elin skynder sig ned ad trappen, idet hun tager sit overtøj på. Hun forsvinder ud af døren.

Salen: Total. Man danser. Sluttekster. Refrainet lyder ironisk: "Du gir' mig din mund, men hvor er dit hjerte?"

Århus februar 1979

Nils Malmros
Frederick Cryer.